

Colectiv
- Premiul
LUX 2021
acordat de
Parlamentul
European

2

Schimb
cultural
româno-
pakistanez
la Cernica

4

„Porni
Luceafărul...”

8

„Bune
practici în
educația
din Ilfov”

12

condeie Ilfovene

Nr. 46 | iulie 2021 | Publicație de cultură

pagina 7

ZIUA UNIVERSALĂ A IEI
24 Iunie

Ziua Iei la Piscu și Brănești

Tricolor românesc, onoare și respect!

pagina 3

26 Iunie

Ziua Tricolorului

pagina 5

Buftea. Eroii Neamului nostru
ne-au lăsat un drept
de necontestat - Libertatea

CINE-CLUB - Scurt istoric

De unde vine numele de „Cine-Club“ și care a fost menirea lui? Această întrebare și-a pus-o multă lume prin anii 1956 - 1957 și la noi în România. La 25 mai 1957, un grup de studenți ai Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale“, condus de regizorii Geo Saizescu și Nicolae Barbăneagră, a propus Casei de Cultură a Studenților din București înființarea unui „CINE-CLUB“ în cadrul formelor ei de activitate culturală. Inițiativa, dusă atât de studenți ai I.A.T.C.-lui cât și de tinerii creatori ai Studioului „Cinematografic București“ și „Sahia Film“, a propus dezvoltarea unei culturi vaste cinematografice, care să contribuie la ridicarea nivelului de cultură generală și la sporirea exigențelor spectatorilor față de creațiile cinematografice. Cel de-al doilea scop urmărit a fost „dezvoltarea și îndrumarea amatorismului cinematografic, pentru a se întrebuința filmul în munca de cercetare științifică - individuală s-au colectivă“ în România. Anul acesta s-au împlinit 64 de ani de la inaugurarea primului cine-club în România. Dar să vedem unde a apărut primul „CINE-CLUB“? Astfel, la Paris, Louis Delluc, critic și teoretician al artei filmului, ziarist, literat, regizor și scenarist, a fondat în 1923 primul „CINE-CLUB“ din lume, cerc cultural în care s-au organizat proiecții și discuții asupra filmelor mai însemnate din acea vreme. El a considerat ca un drept fundamental al artei cinematografice „fotogenia“, adică aspectul poetic al realității, care poate fi relevat numai prin intermediul limbajului filmic. Pentru a cinsti memoria acestui „cineast“, termen creat chiar de el, s-a inițiat în Franța „Premiul Delluc“, pe care criticii cinematografiei îl acordă și astăzi celui mai reprezentativ film național

al anului. Mulți însă dintre membrii acestui cerc nu s-au mulțumit doar cu vizionarea filmelor, ca simplii spectatori, sau să poarte discuții teoretice privind arta filmului în devenire, ci nutreau dorința de a crea, de a realiza ei înșiși filme, pentru a se putea exprima pe sine, sau spre a reține evenimentele cotidiene, tradiționale, festive, ocazionale. La început au fost probleme cu achiziționarea aparaturii de filmare care erau produse în serie mică, erau scumpe și toate operau pe film de 35 mm, un suport „nitro“, inflamabil și scump care nu era la îndemâna oricui. Pentru a veni în întâmpinarea amatorilor au apărut tehnici noi de filmare, dar și o peliculă mai ieftină de 16 mm și de 9,5 mm, iar aparatele erau acționate de mici motoașe electrice sau arc mecanic, lăsând deoparte tehnica veche de filmare cu clasică manivelă. După 1930, filmul a devenit cu adevărat „popular“, accesibil unui cerc mai larg de cineamatori, odată cu introducerea formatului de 8 mm lățime. Frații Lumiere au prezentat primul lor film la 28 decembrie 1895 în Sala „Indiană“ a Cafenelei „Grand Cafee“ din Paris, dată memorabilă, când știința și tehnica au dăruit omenirii un instrument inedit de transmitere a impresiilor, ideilor și sentimentelor - noul limbaj al imaginilor în mișcare – cinematograful. Deci cineamatorii prin „CINE-CLUBURI“ au avut ca scop dezvoltarea cinematografului ca „Artă“. Cineamatorii pe parcursul anilor și-au adus o mare contribuție la dezvoltarea artei și creației cinematografice. La noi în țară a fost o mare explozie de cinecluburi între anii 1957-1989, când au fost create și prezentate în jur de 1.200 de filme anual, în cele 680 de cinecluburi, cu mii de membrii, plecând de la cinecluburile copiilor, până la cele mai

mari de pe lângă casele de cultură și marile întreprinderi. Cele mai bune creații cinematografice de amatori au fost popularizate și prezentate la posturile de televiziune, sau în gale de film la diferite cinematografe. An de an, mișcarea cineamatoare a luat proporții, câștigând noi membrii în întreaga lume. Au avut loc și concursuri între membri, pe planuri locale, sau regionale. Amatorii au solicitat o organizație internațională a cineamatorilor, precum și concursuri internaționale. Inițiativa în acest sens a aparținut cineamatorilor din Belgia, care în 1931 au organizat „Primul concurs internațional de film de amatori“ din lume, la care au participat creatori și filme din mai multe țări. De atunci, această manifestare a devenit tradițională. Astfel la Barcelona, a avut loc în anul 1935 cel de al IV-lea Festival internațional de film de amatori, cu ocazia căruia s-a organizat și desfășurat și „Primul congres Mondial al cineasților amatori“, la care s-au emis propuneri în sensul de a se constitui o Asociație internațională a cineasților amatori. În 1936 a urmat „Congresul al II-lea de la Berlin“, iar în 1937 „Congresul al III-lea al cineasților amatori de la Paris“, manifestare la care au luat parte delegații din 18 țări. Cu acea ocazie a luat ființă „Union Internationale du Cinema du

Amateur“ - „UNICA“. În 1959, UNICA a devenit membră a UNESCO. În decursul anilor, rând pe rând s-au afiliat la UNICA multe țări din Europa, America, Asia și Africa, care prin congrese și festivaluri internaționale militează consecvent pentru continuarea și lărgirea contactelor dintre toți cineamatorii, în sprijinul prieteniei și respectului reciproc. În România, sub auspiciile sindicatelor naționale în 1991 s-au pus bazele „Asociației Naționale a Cinecluburilor din România“, iar în 2010, la Oțelul Roșu, cu ocazia împlinirii a 50 de ani ai cineclubului din localitate, într-o mare manifestare cinecluburile din România au aderat la forul UNICA. La manifestare au participat 50 de cineclubiști (care mai rămăseseră la acea dată în funcții) și din Germania. În 2016, la Suceava, a avut loc Festivalul Internațional „UNICA“ la care au fost prezenți delegați din 36 de țări și au prezentat 80 de filme în concurs. Unii dintre cineclubiștii români au scris cărți pentru cineastii amatori. Așa au apărut volumele: „Imaginea cotidianului“ și „Pasiuni pe 16 mm“ (Sandu Dragoș din Timișoara în 1977), „Drumul spre film“ (Ludovic Dama din Sânicolaul Mare, în 1983), „Monografia cineclubului Oțelu Roșu“ (colectivul în 1971), „Film pe pâine“ (Maximilian Velea Popescu – Galați, în 2009), „Din amintiri“ (Victor Colonelu – București; 2017), „Ultimul tur de manivelă“ (Constantin Balaci – Focșani; 2018), „Scenarist sub acoperire“ (Dorin Goagă – București în 2019). Deci cineclubismul românesc a devenit o amintire istorică și a rămas în urma sa amintirile și un mare film „Camera obscură“, al regizorului Gheorghe Preda, creat în 2016, ca o istorie în imagini a cinecluburilor din România. ■

 Victor COLONELU (regizor film)

 George V. GRIGORE

Un eveniment deosebit a avut loc sâmbătă 5, iunie 2021, când Asociația Clubul Vehiculelor de Epocă a organizat o paradă și o expoziție cu 30 de mașini de epocă „OLD CARS RIDE & SHOW BUFTEA“. Expoziția „Muzeul automobilului... pe roți!“ a avut loc pe esplanada din fața Primăriei orașului Buftea. S-a evidențiat cel mai „old“ automobile, un „Ford A“ din 1929. La ora 13.00, în aplauzele spectatorilor, s-a pornit în paradă prin oraș, cu o oprire pe aleile din parcul Palatului Știrbei. A urmat o ședință foto binemeritată. Ziua s-a încheiat cu un picnic la Crevedia, pe malul lacului Colentina.

Colectiv - Premiul LUX 2021 acordat de Parlamentul European

 Timp Românesc

Filmul Colectiv regizat de Alexandru Nanau a câștigat Premiul Publicului LUX ediția 2021, acordat de Parlamentul European și de Academia Europeană de Film, potrivit anunțului oficial făcut în plenul Parlamentului, la Strasbourg. Celelalte două filme finaliste au fost Another Round (Încă un rând) de Thomas Vinterberg, câștigător al premiului Oscar, și Corpus Christi, de Jan Komasa (nominalizate la Oscar în 2021, respectiv în 2020). Documentarul poartă numele unui club din București unde în 2015 un incendiu tragic a ucis pe loc 27 de tineri, iar alți 180 au fost răniți. Documentarul urmărește o echipă de jurnaliști care investighează motivul pentru care 37 dintre victimele arsurilor au murit în spitale, deși rănile nu erau atât de grave încât să le pună viața în pericol. Ei dezvăluie nepotismul și corupția care costă viațe omenști, dar arată totodată că oameni hotărâți și curajoși pot răsturna sistemele corupte. ■

Monedă pentru colecționari cu Campionatul European de Fotbal 2020

La 11 iunie 2021, Banca Națională a României (BNR) a lansat în circuitul numismatic o monedă din alamă pentru colecționare cu tema Campionatul European de Fotbal 2020.

Aversul monedei prezintă o compoziție grafică ce face trimitere la jocul de fotbal, inscripția în microtext „Campionatul European de Fotbal“, scrisă continuu pe trei rânduri, inscripția în arc de cerc „ROMANIA“, valoarea nominală „50 BANI“, stema României și anul de emisiune „2021“. Reversul monedei redă în centru o minge de fotbal, inscripția în microtext „Campionatul European de Fotbal“, scrisă

continuu sub forma ochiurilor de plasă de la porțile terenului de fotbal; circular, inscripția „Campionatul European de Fotbal 2020“.

Monedele din alamă pentru colecționare vor fi ambalate separat, în capsule de metacrilat transparent. Tirajul maxim pentru moneda din alamă pentru colecționare este de 20.000 de piese. Prețul de vânzare pentru moneda din alamă pentru colecționare este de 10,00 lei, exclusiv TVA. Monedele din alamă pentru colecționare cu tema Campionatul European de Fotbal 2020 au putere circulatorie pe teritoriul României. ■

 Cristina ANGHELUȚĂ

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alexandrina NIȚĂ	
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR Redactor șef: George V. GRIGORE Redactori: Cristina ANGHELUȚĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ	Foto: George V. GRIGORE DTP: Dan DULGERU tipar - www.tipografiaKLM.ro Tel. 0371.084.001; e-mail: condeieilfovne@gmail.com ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit

26 iunie 2021 - Ziua Drapelului Național

Tricolor românesc, onoare și respect!

Pe 26 iunie am sărbătorit Ziua Drapelului Național, proclamată prin Legea nr. 96/1998. Ziua a fost marcată de autoritățile publice și de celelalte instituții ale statului prin organizarea unor programe și manifestări cultural-educative, cu caracter evocator sau științific, consacrate istoriei patriei, precum și prin ceremonii militare specifice, organizate în cadrul unităților Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului de Interne.

În 1834, când Țările Române au început să se dezvolte din punct de vedere economic, când conștiința națională cerea unitatea și libertatea țării, domnitorul Țării Românești, Alexandru D. Ghica Vodă, a obținut de la otomani învoirea „de a pune steag românesc corăbiilor negustorești și oștirii”. Steagul destinat corăbiilor avea două culori (galben și roșu), cel atribuit armatei era compus din trei (roșu, galben și albastru) și un vultur la mijloc. Acesta este socotit drept începutul adoptării tricolorului pe pământ românesc. O informație o descoperim printre mărturiile unui francmason Jean Alexandre Vaillant, stabilit în Muntenia, în 1830, profesor și director al „Colegiului Sf. Sava” din București 1831-1834), potrivit căruia tricolorul ar fi fluturat pentru prima dată în ziua de 29 iulie 1839, pe muntele Pleșuva (zona Comarnic-Prahova).

Astfel, arborarea de către Vaillant a Tricolorului ca drapel al Principatelor este, poate, cea mai veche atestare documentară a acestui fapt. Tricolorul românesc era cunoscut încă din deceniul 4 al secolului XIX drept simbol național cu cel puțin un deceniu înainte de oficializarea sa. În timpul Revoluției de la 1848 Tricolorul a fost adoptat ca simbol al națiunii în prima zi a victoriei revoluției burghezo-democratică, 14/26 iunie, când a avut loc abdicarea domnitorului Gheorghe Bibescu, instaurarea Guvernului provizoriu de la București și promulgarea decretului nr. 1 de instituire a drapelului național. Revoluționarii atât cei din Transilvania, cât și cei din Țara Românească, au arborat steagul tricolor, ca simbol al luptei lor, având inscripționat lozincă: „Frăția”: „Dreptate - Frăție” și dându-i denumire de „stindard al libertății”. O lună mai târziu, „văzând că nu s-a înțeles încă cum trebuie făcute stindardele naționale”, decretul guvernamental nr. 252, din 13 iulie 1848, preciza din nou că „stindardele vor fi tricolore. Culoarele sunt:

albastru închis, galben deschis și roșu carmin”. Ele vor fi dispuse vertical și vor fi aranjate în ordinea următoare: „lângă lemn vine albastru, apoi galben și apoi roșu fălfâind”. În Adunarea Populară desfășurată pe dealul Filaretului din București, la 15 iunie 1849, s-a celebrat ziua de 11 iunie, începutul revoluției, „zi de mântuire pentru toată România”, sub flamurile tricolore. Tot în 1848, la Blaj, 3/15 mai, s-a înălțat „flamura cea mare tricoloră a națiunii române”, a întregii națiuni române. Potrivit unei alte ipoteze tricolorul se impune ca drapel național în 1859, odată cu dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza, culorile steagului fiind dispuse însă pe orizontală. Primul drapel din 1859, aflat în uz până în 1862, a avut fâșia albastră plasată sus, urmând ca, în a doua parte a domniei lui Cuza, fâșia roșie să fie dispusă pe partea superioară. După venirea lui Carol I, steagurile vor avea benzile dispuse pe verticală, România aliniindu-se astfel regulilor respectate de steagurile europene. Ziua Drapelului Național a fost instituită pentru a marca ziua de 26 iunie 1848, când Guvernul revoluționar a decretat ca Tricolorul - roșu, galben și albastru - să

reprezinte steagul național al tuturor românilor; cele trei culori împărțite în mod egal reprezintă principiul egalității, orientarea culorilor în sus semnifică verticalitatea, cifra trei este numărul perfect, pe lângă țara noastră mai existând alte trei țări europene tradiționale cu steagul tripartit în mod egal și vertical: Franța, Italia și Belgia.

Cel mai mare steag de interior din lume este steagul românesc de 6x9 m (19,68 x 29,52 ft), care a fost afișat de fani români la Campionatele Mondiale de gimnastică de la Aarhus, Danemarca, în octombrie 2006. Steagul gigat a fost mândru afișat de fani români de gimnastică. „Era un steag de dimensiuni extraterestre” - a scris Doina, un fan al gimnasticii, pe blogul ei. „Mi-a fost clar că românii sunt cei mai mândri fani ai gimnasticii de pe Pământ, evidențiați parțial de steagul gigat”, a scris pe site-ul său Andrew Kerr din Atlanta, Georgia, care a călătorit la Aarhus pentru a vedea competiția. Tricolor românesc, onoare și respect!

Ziua Drapelului Național ne reamintește an de an să cinstim țara în care ne-am născut

Mesajul vicepreședintelui Consiliului Județean Ilfov, Vincentiu Voicu, de Ziua Drapelului Național

„Ziua Drapelului Național ne reamintește an de an să cinstim țara în care ne-am născut și poporul care ne este rădăcină. Tricolorul a fost pentru prima dată fluturat pe muntele Pleșuva, în 29 iulie 1839, însă astăzi sărbătorim Ziua Drapelului pentru a marca ziua de 26 iunie 1848 când guvernul revoluționar a decretat tricolorul să reprezinte steagul național al tuturor românilor.” ■

10 Mai - Ziua Independenței Naționale, declarată sărbătoare națională

Plenul Camerei Deputaților a adoptat, la 9 iunie 2021, cu 166 de voturi „pentru”, 5 „împotrivă” și 92 de abțineri, un proiect de lege privind sărbătorirea zilei de 10 mai ca Ziua Independenței Naționale a României.

„Ziua de 10 mai va fi sărbătorită în fiecare an ca Ziua Independenței Naționale a României, zi de sărbătoare

națională, lucrătoare. Parlamentul, președintele României, Guvernul, celelalte autorități publice centrale, precum și autoritățile administrației publice locale vor organiza manifestări cultural-artistice, cu ocazia sărbătoririi zilei prevăzute la art. 1. Fondurile necesare pentru organizarea manifestărilor prilejuite de sărbătorirea

Cristina ANGHELUȚĂ

zilei de 10 mai pot fi asigurate din bugetele locale sau din bugetele autorităților publice centrale, precum și ale instituțiilor publice, în limita alocațiilor bugetare aprobate”, se arată în proiectul de lege. La data intrării în vigoare a acestei legi, Legea nr.103/2015

pentru declararea zilei de 10 Mai ca zi de sărbătoare națională se abrogă, pentru evitarea paralelismului legislativ. Camera Deputaților a fost for decizional pentru acest proiect, actul normativ fiind transmis președintelui României, Klaus Iohannis, pentru promulgare. ■

Schimb cultural între Școala Gimnazială nr. 1 din Cernica și Școala Centurion din Hafizabad, Pakistan

✍️ Ioana MIHALACHE, Gabriela CHIRANA OSBORN, Doinița-Ionica DOBRIN

Până nu demult, schimburile culturale și proiectele educaționale aveau loc în sălile de festivități, în aule sau în curtea școlii. Pandemia a închis însă ușile școlilor și a pus toate proiectele în așteptare. Cu clase goale, cu profesori și elevi mutați în spatele ecranelor, sistemul educațional a trecut din martie 2020 printr-o criză fără precedent. Dar în tot acest întuneric, au existat oameni care au văzut în acest haos noi oportunități. S-au creat platforme virtuale, conexiuni pe care nimeni nu le credea posibile înainte de pandemie.

În februarie 2021, o învățătoare din Școala Gimnazială nr. 1 Cernica afla despre Empatico, o platformă care îi putea conecta mica clasă pregătitoare la lume. Din cele 8 opțiuni de parteneriat, Gabriela Osborn a ales un nume și o țară din Asia Centrală: prof. Hina Khan, Școala Centurion din Hafizabad, Pakistan.

Prima lor întâlnire online a fost

plină de emoții. Cele două cadre didactice știau ce înseamnă predarea în online, dar o lecție sincron între două clase din două continente diferite nu mai ținuse niciuna dintre ele. Și copiii au fost foarte emoționați, nu le venea să creadă cât de departe locuiau colegii pe care îi vedeau pe ecranul mare din fața lor. Prima interacțiune online s-a încheiat cu multe zâmbete și bucurie. Apoi, la 8 martie cele

două învățătoare au programat o nouă lecție sincron - au sărbătorit împreună Ziua Mamei, 100 de zile de școală și Ziua Internațională a Femeii. În luna aprilie dna Osborn a lansat un proiect eTwinning la care au aderat 33 de profesori din 10 țări din spațiul UE și vecinii săi. Școala din Hafizabad a fost invitată în proiect prin platforma eTwinning/Erasmus+, colaborarea celor două școli

căpătând noi dimensiuni internaționale. Proiectul s-a bucurat de succes - Clasa Pregătitoare B din Școala Gimnazială nr.1 Cernica având parteneri din Portugalia, Suedia, Lituania, Croația, Polonia, Bulgaria, Turcia, Armenia, Iordania și Pakistan. În tot acest timp, Hina Khan și Gabriela Osborn au planuit o zi specială, un schimb cultural virtual între școlile lor. Învățătoarea din Cernica a strâns bani cu ajutorul rețelelor de socializare și a trimis costume populare românești și obiecte de artizanat la Hafizabad.

Costume populare pakistaneze pentru elevii din Cernica

Centurion a trimis costume populare pakistaneze pentru elevii din Cernica, iar Ambasada Pakistanului a susținut și sprijinit schimbul acestor colete speciale. La 8 iunie 2021, cele două clase au intrat din nou pe Zoom, dar de această dată în prezența dr. Zafar Iqbal, ambasadorul Republicii Islamice Pakistan în România, primarului comunei Cernica Gelu Apostol, a unui consilier local și a reprezentantei Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, Corina Mirescu.

Invitații speciali la eveniment au fost întâmpinați cu pâine și sare de elevii școlii ilfovene, directorul Ioana Mihalache primind cu căldură primii musafiri care au trecut pragul școlii de la debutul pandemiei de Covid 19. Elevii din Cernica au pregătit un program artistic cu muzică și dansuri populare românești, iar Clasa Pregătitoare B a prezentat o serie de dansuri populare pakistaneze din toate zonele

acestei țări.

Surpriza deosebită a venit însă din Pakistan: elevii din Centurion au pregătit un film tribut poporului român, care a lăsat întreaga audiență în lacrimi. Apoi, i-au purtat pe colegii din România, tot prin Zoom, pe holurile școlii unde aveau panouri tematice, ca un mini-muzeu: flora și fauna din România, portul popular românesc, armata română de-a lungul istoriei etc. Turul s-a încheiat în curtea școlii unde elevii pakistanezi, alături de profesorii lor, construiseră un adevărat muzeu al satului românesc, prezentând activități specifice vieții rurale de la noi. Acest eveniment fără precedent între cele două țări a ajuns breaking news în Pakistan și a fost preluat de două posturi de televiziune, precum și de televiziunea națională. Steagul României a fluturat pe străzile din Hafizabad, iar impresionantul gest al școlii conduse de Hasan Raza Awan fost remarcat de Nicolae Goia ambasadorul României la Islamabad, care le-a trimis un mesaj de mulțumire pentru modul în care au celebrat cultura și tradițiile poporului român.

Se spune că pandemia a pus viața pe loc repaus, a golit străzile orașelor și școlile din întreaga lume. Dar iată că tehnologia a reușit să transmită emoția, lacrimile și zâmbetele pline de bucurie între două clase, două școli, două popoare care, deși atât de îndepărtate, au împărțit de-a lungul istoriei destine asemănătoare. ■

✍️ prof. Roxana Popescu, Liceul Teoretic „Ioan Petruș” Otopeni

Otopeni. După muncă și răsplată

Competiția Națională „Eroii Internetului”, campanie de promovare a siguranței online, organizată de Asociația Adfaber cu susținerea Google.org, și-a desemnat câștigătorii.

Echipa Net.Alert de la Liceul Teoretic „Ioan Petruș” Otopeni a obținut Premiul al III-lea. Tinerii „eroi”

(Diana, Maria, Sara, Ioana, Karina, Vlad și Cristian) au primit vestea cu mare bucurie. Munca lor a fost încununată de succes atât din punct de vedere al contribuției la promovarea siguranței în mediul online, cât și din punct de vedere al aprecierii juriului. Proiectul echipei s-a remarcat prin impact și creativitate. Bilanțul realizat de Adfaber la sfârșitul competiției ne spune că peste 100.000 de elevi au beneficiat de lecții despre siguranța online și numeroase proiecte au impresionat juriul. În data de 18 iunie, echipa Adfaber a venit la liceul nostru pentru a-i felicita și a-i premia pe tinerii promotori ai siguranței în mediul virtual. Copiii au discutat cu organizatorii competiției despre proiectul lor și despre cum vor continua campania anul viitor. ■

Buftea

Eroii Neamului nostru ne-au lăsat un drept de necontestat: Libertatea

Cristina ANGHELUȚĂ, George V. GRIGORE

În fiecare an, Ziua Eroilor este marcată odată cu sărbătoarea creștină a Înălțării Domnului, la 40 de zile de la Sfintele Paști, evocând memoria celor căzuți de-a lungul veacurilor pe câmpurile de luptă, pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului. În 2021, Ziua Eroilor a avut loc în data de 10 iunie.

În această zi, potrivit programului manifestărilor publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 568 din 3 iunie 2021, au avut loc ceremoniale militare și religioase la nivel național organizate de Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Afacerilor Interne, activități specifice pentru comemorarea eroilor români căzuți și înhumați pe teritoriul altor state, organizate de Ministerul Afacerilor Externe prin intermediul reprezentanțelor diplomatice românești sau oficiilor consulare, programe organizate de Ministerul Educației, prin intermediul inspectoratelor școlare, dedicate aniversării Zilei Eroilor, în instituțiile/unitățile de învățământ din subordine sau aflate în coordonare, de tipul lecții deschise.

De asemenea, autoritățile administrației publice locale au organizat manifestări comemorative, în funcție de specificul local, la mausolee ale eroilor, precum și la cimitire, parcele de onoare și monumente de război. La ora 12.00, în toate lăcașurile de cult au fost trase clopotele, iar în instituțiile publice și unitățile de învățământ s-a păstrat un moment de reculegere. Județul Ilfov a comemorat Eroii Neamului în toate localitățile. Președintele Consiliului Județean Ilfov, Hubert Thuma, vicepreședintele Ștefan Rădulescu, prefectul județului Ilfov, Daniel-Tudorel Zamfir, subprefectul Andrei Scutelnicu, dar și șefii de servicii deconcentrate au fost prezenți la cele mai importante monumente ridicate pe raza județului Ilfov, în cinstea eroilor români din Primul și al Doilea Război Mondial. În orașul Buftea au fost prezente oficialitățile județene și locale, alături de conducători de instituții deconcentrate. În acordurile „Imnului eroilor” interpretat de Fanfara reprezentativă „Jacob Mureșian”, sub bagheta maestrului dirijor Florin Cioflică, au fost depuse coroane de flori în jurul Monumentului dedicat Eroilor din Buftea din partea Instituției Prefectului Județului Ilfov, Consiliului Județean Ilfov, Primăriei orașului Buftea, Inspectoratului pentru

Situații de Urgență Ilfov, Inspectoratului de Jandarmi Județean Ilfov, Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă și Spitalului Buftea, Poliției Buftea, Poliției Locale, PNL, PSD, USR PLUS, Asociației Crucea Roșie Română Filiala Ilfov, Asociației Voința Buftea, Centrului Cultural Buftea, instituțiilor școlare din oraș, Clubului Sportiv Școlar Ilfov, Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați - filiala Ilfov.

A urmat un program artistic dedicate acestei zile. Au urcat pe scenă micuții talentați ai orașului Buftea, Ansamblul „Doina Ilfovului” al Centrului Cultural Buftea, sub îndrumarea prof. coregraf Daniela Mândroc, liceeni care au recitat poezii patriotice, corul „Tronos” al Patriarhiei Române, Grupul de băieți „Armonia”.

Hubert Thuma, președinte al CJ Ilfov: Acum, în vremuri complicate dar mai pașnice, ideea de eroism capătă în fiecare zi valențe noi

Hubert Thuma, președintele Consiliului Județean Ilfov: „Cinstirea eroilor noștri nu vorbește doar despre jertfa lor, ci și despre lecțiile de unitate, sacrificiu și profesionalism pe care ni le-au lăsat drept moștenire și pe care s-au clădit generațiile următoare. Registrul acesta de valori s-a perpetuat, iar acum, în vremuri complicate dar mai pașnice, ideea de eroism capătă în fiecare zi valențe noi. Pe lângă toate aceste lecții, Eroii Neamului nostru ne-au lăsat un drept de necontestat: libertatea. Pentru

asta și pentru tot curajul și sacrificiul lor le suntem profund recunoscători. Am participat astăzi la festivitățile organizate în orașul Buftea, cu ocazia Zilei Eroilor.

A fost o ceremonie plină de emoții și însemnătate, prin care ne-am arătat recunoștința față de militarii noștri pentru eroismul de care au dat dovadă și pentru viitorul pe care, prin jertfa lor, l-au asigurat țării noastre”.

Ștefan Rădulescu, vicepreședinte al CJ Ilfov: Este obligația noastră morală să învățăm și generațiile viitoare că pe sacrificiul eroilor noștri construim democrația de azi și de mâine

Ștefan Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului Județean Ilfov: „Am marcat astăzi, la Monumentul Eroilor din Buftea, sărbătoarea Înălțării Domnului Iisus Hristos, mare bucurie a creștinilor-ortodocși și Ziua Eroilor, alături de președintele CJ, Hubert Thuma, primarul orașului Buftea, Gheorghe Pistol, și alte personalități ale județului nostru. Istoria ne-a oferit, veac după veac, eroi. Eroii care au luptat pe mai multe fronturi, indiferent

de idealuri: pentru a duce mai departe națiunea, tradițiile și cultura, pentru libertate, pentru integritate. Dacă astăzi avem eroi în halate albe, care de un an și jumătate se află în prima linie în lupta cu pandemia, în trecut, eroii își dădeau viața în războaie.

Lumea de mâine nu poate exista fără morală, fără credință și fără memorie, spunea Regele Mihai, fostul șef de stat care a pus capăt unui război mondial în care și-au pierdut viața, potrivit estimărilor, peste 70 de milioane de oameni, majoritatea civili. Morală, credință și memorie. Să cinstim cum se cuvine memoria celor care s-au jertfit pentru idealurile despre care am amintit, pentru libertatea noastră. De asemenea, este obligația noastră morală să învățăm și generațiile viitoare că pe sacrificiul eroilor noștri construim democrația de azi și de mâine!”

Vincentiu Voicu, vicepreședinte al CJ Ilfov: Astăzi aducem un omagiu militarilor al căror sânge vărsat a redat libertatea poporului român

Vincentiu Voicu, vicepreședinte al Consiliului Județean Ilfov: „Odată cu Înălțarea Domnului sărbătorim și Ziua Eroilor! Astăzi aducem un omagiu militarilor al căror sânge vărsat a redat libertatea poporului român. Ținem un moment de reculegere și ne rugăm pentru sufletele eroilor neamului, este datoria noastră să îi comemorăm și să prețuim jertfa lor supremă: moartea pentru libertatea și binele generațiilor următoare.” ■

„Arta cămășii cu altiță - element de identitate culturală în România“ - dosar depus pentru înscrierea în UNESCO

România și Republica Moldova au depus împreună, dosarul „Arta cămășii cu altiță - element de identitate culturală în România și Republica Moldova“ pentru înscrierea acesteia în Lista reprezentativă a elementelor de patrimoniu cultural imaterial a umanității UNESCO. Dosarul a fost realizat cu participarea grupurilor naționale de experți din România și Republica Moldova, elaborarea sa fiind coordonată de Ministerul Culturii din România. Din grupul de lucru al Ministerului Culturii din România au făcut parte experți, profesori ai Facultății de Litere a Universității București, cercetători ai Institutului de Etnografie și Folclor „Constantin Brăiloiu“ al Academiei Române, dar și cercetători și muzeografi ai Muzeului Național al Țăranului Român, Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti“, Muzeului Olteniei, Complexul Național Muzeal ASTRA - Sibiu și Muzeul de Etnografie Brașov.

În perioada 2020-2021, experții din cele două țări au desfășurat o activitate de documentare, cercetare, filmare și repertoriere a purtătoarelor de competențe din mai multe zone. Au fost astfel urmărite evoluția și viabilitatea tehnicilor de realizare a cămășii cu altiță în actualele comunități rurale și urbane din România și Republica Moldova.

Elementul „Cămașa cu altiță“ figurează în Repertoriul Patrimoniului Cultural Imaterial din România, vol. 1, 2009, ediție tipărită și online. În ianuarie 2021 a fost elaborat documentul de înscriere a elementului de patrimoniu cultural „Arta cămășii cu altiță - element de identitate culturală în România“ în Inventarul național al elementelor vii de patrimoniu. Acesta a fost realizat de experți din cadrul Comisiei Naționale

pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial a Ministerului Culturii, în colaborare cu specialiști cercetători științifici, etnologi și teoreticieni de artă. Fișa de Inventar a Artei cămășii cu altiță - element de identitate culturală în România a fost inclusă în Inventarul Național al elementelor Patrimoniului Cultural Imaterial Pentru România, organismul științific de specialitate din cadrul Institutului Național al Patrimoniului, din subordinea Ministerului Culturii. Documentele reunite în dosarul de candidatură UNESCO ilustrează complexitatea problematicii acestui element reunind următoarele aspecte: denumirile locale/regionale ale elementului și arealul de manifestare, punctându-se croiul și tipologia cămășii cu altiță, răspândirea elementului pe teritoriul României în secolele al XIX-lea și al XX-lea, cu transpunerea cartografică, în conformitate cu „Atlasul Etnografic al României“ (vol. IV, Portul). De asemenea, dosarul cuprinde viabilitatea elementului în prezent și prezintă răspândirea, pe teritoriul României, a practicilor și tehnicilor legate de coaserea și purtarea cămășilor cu altiță. Reperle istoriografice și etnografice completează imaginea elementului din perspectivă temporală, demonstrând importanța sa atât în viața comunităților rurale, cât și a elitelor. Sunt prezentate etimologia cuvântului altiță, diversitatea regională a elementului, cu menționarea materiilor prime, a instrumentarului de lucru, a croiului, a modalităților de structurare a decorului, a motivelor decorative, a tratării lor plastice și a cromaticii.

Un loc aparte a fost alocat prezentării elementelor socio-culturale asociate cămășii cu altiță, funcției sale comunicaționale, stării actuale a elementului, precum și cadrului general de protejare, conservare și salvagardare a acestuia, cu măsurile generale și punctuale. Studiul comparativ privind materiile prime, tipurile de croi, structura, decorul, ornamentele și cromatica s-a făcut spațial și temporal. Cercetările zonelor etnografice de manifestare a cămășii cu altiță au atestat răspândirea acesteia, în prezent, în Moldova, Bucovina, Oltenia, Muntenia și sudul Transilvaniei și au oferit detalii semnificative cu privire la existența vie a elementului. Documentul semnalează continuitatea artei cămășii cu altiță pe teritoriul României și în Moldova de peste Prut, semnificativă pentru definirea sa ca marcă identitară menită să asigure coeziune și apartenență. Totodată, în dosar sunt menționate măsuri și strategii de conservare, protejare și salvagardare a elementului, precum și riscuri în legătură cu elementul și practicantii.

Dosarul va fi evaluat în 2022

Dosarul de nominalizare va fi evaluat în cadrul celei de-a 17-a sesiuni a Comitetului Interguvernamental pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial din noiembrie - decembrie 2022. Ne mândrim cu ia românească și o purtăm cu drag, însă cât de multe lucruri știm, cu adevărat, despre istoria ei? Ia, numită și cămașă cu altiță, este cea mai cunoscută și, cu siguranță, cea mai reprezentativă piesă a costumului tradițional românesc. Extrem de importantă în viața satului, ia a suferit de-a lungul timpului modificări, fiind influențată și de portul de la oraș. Nu se cunoaște cu precizie momentul apariției acestui articol de îmbrăcăminte, însă cercetările atestă faptul că ia ar putea data încă din perioada culturii Cucuteni. Este un obiect vestimentar realizat integral manual, pe pânză de bumbac, în sau borangic, cu broderii ample și bogate, în culori vii, având adesea aplicații de mătase, paiete sau mărgel. „Ie“ este un termen care se adresează exclusiv cămășii purtate de femei. Nu doar că aceste broderii cusute manual sunt unicat, dar ele erau realizate în mare taină, pentru ca povestea spusă cu ajutorul acului de cusut să nu fie sursă de inspirație pentru nicio altă fată din sat. Zestre de preț, oferită în dar din generație în generație, ia era adesea lucrată într-o perioadă lungă de timp, fiind modificată pentru a corespunde vârstei sau statutului social al femeii care o purta. Croiala acestei cămăși tradiționale românești sugerează forma unei cruci - o bucată de material de forma dreptunghiu-

lară, cu mâneci largi și o deschizătură rotundă în partea de sus, numită și „gura iei“. Aceasta din urmă este întărită cu o cusătură specifică, realizată cu fire de bumbac sau mătase, în culori asortate cu broderiile de pe restul cămășii. Mănecele iei sunt încrețite la umeri și uneori și la încheieturile mâinilor, formând volănașe delicate. În portul feminin se disting trei tipuri de cămăși, în funcție de croială: cămașa „de-a întregul“, considerată cea mai veche, ia, sau cămașa încrețită la gât, și cămașa cu platcă, influență a costumului orașenesc. Platca era un dreptunghi de pânză, căptușit de cele mai multe ori, amplasat în zona umerilor. După unele surse, este aproape imposibil de determinat când a apărut primul tip de cămașă, dar se consideră că acest tip de îmbrăcăminte ar fi putut să fie purtat de populația aparținând culturii Cucuteni. Cămașa este croită în formă de cruce, dintr-o singură bucată de pânză și cu o deschizătură în partea de sus. Inițial, cămășile erau confecționate din pânză de in sau cânepă, iar mai târziu din mătase și bumbac. Acesta din urmă era folosit ca urzeală pentru bătătura de in și cânepă, mai ales în partea de nord a țării, în timp ce în sud cămășile erau mai frecvent țesute cu borangic. Fața și spatele cămășii se numesc „stan“, iar partea inferioară „poale“. Stanul se confecționa din două foi de pânză, iar mâneca din una. Sub braț, cămașa era prevăzută cu așa numita „pavă“, care oferea comoditate în timpul mișcării. Motivele sunt stilizate, geometrice sau inspirate de natură. Se disting mai multe variante de bază în compoziția decorului de pe mâneci: ie cu mâneci cu dungi verticale brodate (în râuri drepte), dungi oblice sau „ie cu stele“. Partea din față a cămășii este și ea bogat brodată, prin repetarea acelorai modele existente pe mâneci. Iile brodate cu „spic“ făceau parte din costumul de nuntă din Moldova. Culorile folosite la broderie erau în două-trei nuanțe cromatice, de regulă, dar se broda și cu o singură culoare, de obicei negru. Femeile căsătorite și cele în vârstă respectau anumite principii în realizarea costumului, preferând culori mai reținute, modele de croială mai modeste și un material țesut mai simplu, în timp ce la fetele tinere culorile sunt deschise și aprinse. Acestea din urmă nu-și acopereau capul cu ștergarul de îmbrobodit (privilegiu rezervat nevestelor) și nu purtau nici șorț de protecție din același motiv. ■

Surse: florideie.ro; historia.ro.

George V. GRIGORE

Ziua Iei la Muzeul-Atelier „Școala de la Piscu“

Evenimentul a fost realizat cu sprijinul Consiliului Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov

Între minunatele flori ale acestui început de vară au apărut și cele frumos colorate și cusute ale iilor expuse la „Școala de la Piscu“, cea care a găzduit pentru a V-a oară manifestarea „Ziua Iei“. Sâmbătă 26 iunie 2021, s-a desfășurat „Ziua Iei“, sărbătoare tradițională populară care a avut loc în satul Piscu din comuna Ciolpani. Evenimentul a fost realizat de Asociația Gaspar, Baltasar & Melchior, cu sprijinul Consiliului Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Programul desfășurat între orele 11:00 și 20:00 i-a avut ca organizatori și gazde primitoare pe Adriana și Virgil Scripcariu. Acțiunile culturale au avut în centru, evident, ia, cămașa cusută tradițional și ceramica specifică satului Piscu, dar și a altor centre cu care aceasta a intrat în dialog. Organizatorii și-au propus și realizat o amplă expunere de ceramică țărănească, prin care să aducă în atenția participanților colecția care constituie baza patrimonială a actualului muzeu. De asemenea, au fost expuse cămăși cusute din mai multe zone ale țării, expunere completată de partea vivanță a iilor îmbrăcate de participanții la eveniment. Prin acest eveniment organizatorii continuă să se alăture comunităților de români din toată lumea care sărbătoresc în această perioadă straiul țărănesc tradițional și prin acesta amintirea și ecoul lumii vechi rurale românești. Accesul în curtea muzeului a fost liber, unde a avut loc o parte din programul manifestării, respectiv expoziția de straie țărănești, târgul de oale vechi și noi, ateliere gratuite de meșteșug „Școala de la Piscu“ (cusături

și fierărie), precum și un concert de muzică veche cu Formația „Trei Parale“. Prin accesul în noul muzeu a putut fi văzută colecția de ceramică țărănească, sala multimedia, iar ghidajele pentru copii au fost efectuate între orele 12.00 și 16.00. Aici au funcționat și atelierele de olărit, pictură și linogravură. La această acțiune culturală a participat și colectivul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, coordonat de directorul Alexandrina Niță. ■

La porțile soarelui. De Sânziene la Muzeul Satului

Evenimentul „La porțile soarelui. De Sânziene la Muzeul Satului“ a avut loc la 24 iunie 2021 și a readus în atenție tradiții și obiceiuri precum împletirea coroniței din flori de Sânziene și aruncarea ei pe casă, dar și portul unei cămeși și descifrarea simbolurilor cusute pe ea. Muzeul a fost „populat“ cu ateliere, târg de ii și podoabe, iar cei care au venit înbrăcați în cămăși tradiționale au avut accesul gratuit. În credința populară, Sânzienele sunt considerate a fi divinități nocturne care plutesc sau umblă pe pământ în noaptea de 23 spre 24 iunie, cântă și dansează, fac să rodească ogoarele, înmulțesc animalele și păsările, lecuiesc bolile și suferințele oamenilor. În noaptea când se deschid cerurile, fetele strâng flori de Sânziene și le pun sub pernă pentru a-și visa ursitul. În dimineața de Sânziene, înainte de răsăritul soarelui, oamenii strâneau buchete de Sânziene pe care le împleteau în coronițe și le aruncau pe acoperișul caselor. Se consideră că omul va trăi mult în cazul în care coronița rămănea pe casă sau că va muri repede atunci când coronița aluneca spre marginea acoperișului sau cădea de pe acoperiș. Sărbătoarea Sânzienelor marchează mijlocul verii și este considerată cel mai

Surse: muzeul-satului.ro; basilica.ro; romaniapozitiva.ro

bun moment pentru culegerea plantelor de leac. De Sânziene au loc bălciuri și iarmaroace. În trecut, acestea erau un bun prilej pentru întâlnirea tinerilor în vederea căsătoriei. Sărbătoarea din 24 iunie mai este cunoscută în popor și sub numele de Drăgaica. Nu în ultimul rând, pe 24 iunie este sărbătorită ia: este Ziua internațională a Iei începând din 2013, la inițiativa comunității online La Blouse Roumaine. La evenimentul de la Muzeul Satului din București vizitatorii au mai învățat despre proprietățile plantelor de leac la un atelier susținut de ing. Petre Biolan și au asistat la reconstituirea obiceiurilor de odinioară - pe care oamenii le practicau în ziua de Sânziene - de Ansamblul Vatra Hărmanului din Brașov. La ora 14:00 a avut loc vernisajul expoziției „Arta cămășii cu altiță“, organizată în parteneriat cu Ambasada Republicii Moldova în România și cu Muzeul Național de Etnografie și Istorie Naturală din Chișinău, în contextul susținerii și promovării dosarului „Cămașa cu altiță“ cu scopul înscrierii lui în Lista Patrimoniului Mondial Imaterial UNESCO. Programul s-a încheiat cu un recital de muzică clasică susținut de soprana Stephanie Radu și tenorul Alin Stoica. ■

George V. GRIGORE

Brănești. Concursul „Povesteaiei (stră) bunicii“

Povesteaiei (stră) bunicii

- Cu ocazia Zilei Universale a Iei, 24 iunie, Asociația Culturală Brănești, în parteneriat cu grupul de mediatizare „Brănești online“, lansează un concurs care se adresează atât elevilor, cât și adulților, intitulat „Povesteaiei (stră)bunicii“.
- Scopul concursului îl reprezintă identificarea unor elemente de specificitate aleiei (cămăși tradiționale femeiești) din localitatea Brănești.

Începând cu 2013, la inițiativa Comunității online „La Blouse Roumaine“ ziua de 24 iunie a fost decretată ca Ziua Universală a Iei Românești. Reper identitar, ia românească este sărbătorită, începând cu 2013, în noaptea „cerurilor deschise“, de Sânziene. Ziua Universală a Iei Românești celebrează piesa principală a costumului popular românesc, dar și ideea de feminitate, întrucât termenul „ie“ este atribuit exclusiv cămășii populare femeiești. Redescoperită permanent, reinvestită cu semnificații, ia a stârnit întotdeauna fascinație. Nu întâmplător, Henri Matisse a reproduș ia în cunoscuta pictură „La blouse roumaine“, iar Nicolae Tonitza, Camil Ressu, Ion Theodorescu-Sion au surprins frumusețea și varietatea cămășii populare feminine în tablourile lor. Ziua Universală a Iei Românești a debutat la inițiativa comunității online „La Blouse Roumaine“, fiind preluată cu succes de comunitățile românești din peste 100 de orașe, din 48 de țări. De câțiva ani s-a creat în această zi obiceiul ca româncele din toată lumea să sărbătorească tradițiaiei, purtând-o cu mândrie și arătând tuturor frumusețea modelelor tradiționale cusute, care sunt de mult timp o sursă de inspirație pentru artiști și designeri de pretutindeni. Orice ie poartă cu ea o poveste; este un limbaj străvechi prin care femeile își transmit din generație în generație înțelepciunea și bucuria. Pe ie sunt cusute povești despre viață, frumusețe, natură, cosmos și credință, etc.

24 iunie - Ziua Universală aiei

Piesa principală a costumului popular românesc este cămașa, termenul „ie“ fiind atribuit doar cămășii femeiești.

Ia este un simbol al românilor, o modalitate de evidențiere a existenței și continuității poporului român. Asociația Culturală Brănești, în perteneriat cu grupul de mediatizare „Brănești online“, a anunțat un concurs intitulat „Povesteaiei (stră)bunicii“. Scopul - identificarea unor elemente de specificitate aleiei (cămășii tradiționale femeiești) din Brănești.

Concursul „Povesteaiei (stră) bunicii - ecou și în afara comunității din Brănești

Concursul „Povesteaiei (stră) bunicii, lansat de Asociația Culturală Brănești cu ocazia celebrării Zilei Universale a Iei, a avut ecou și în afara comunității din Brănești. Pe adresa concursului a sosit o poveste despre „Ia bunicii“, scrisă de Cristina-Silvia Stoean, profesor la Școala gimnazială din localitatea 1 Decembrie. Comisia de jurizare formată din profesorul Marius-Ovidiu Sebe, profesorul Alina Cristina Ene și conservator patrimoniu cultural Manuela Popa, apreciază ca extrem de interesantă și autentică povestea Cristinei Stoean și acordă un premiu special pentru participare, chiar dacă povestea nu se regăsește în grupul țintă al concursului. Felicitări, Cristina Stoean!

Povesteaiei bunicii!

Prof. Cristina-Silvia Stoean, Școala Gimnazială nr. 1 - 1 Decembrie

Nu știu dacă povestea este mai mult despre ie sau despre bunica, dar cert este că atunci când privesc ia, îmi apare în fața imaginea bunicii, de care îmi este foarte dor. Parcă o văd aieva: minionă, cu ochi albaștri, vioi, cu basmaua legată la ceafă, îmbrăcată în cămașă cusută de mâna ei, peste care purta fuste largi, crețe în talie. Ilicul de catifea neagră brodat cu mărgelile multicolore, nu-i lipsea niciodată. Întotdeauna făcea ceva. Fie învățea fusul pe care se răsucea firul de lână tors din furca pe care o ținea în brau, fie cosea pe pânza alba de bumbac diferite modele de ștergare cu care își decora casa. De la bunica am învățat să realizez cusăturile „cu muște“ și să mânuiesc andrelele. Pe bunica o chema Marina. Vecinele o strigau „dodă Mărină“. Era născută la începutul toamnei, în septembrie 1905, în zona Slatinei, într-o localitate de la poalele dealurilor

îmbrăcate în păduri de stejar. În anul 1930 s-a căsătorit și atunci a purtat ia pe care am primit-o de la mătușa mea - sora tatălui meu și fiica cea mai mica a bunicii. Tot mătușa mea mi-a povestit despre ie, cusută chiar de bunica. Ia este simplă. Pânza este gălbuie, din borangic, pe care sunt țesute răuri tot cu ață de borangic galbenă și roz. Cusăturile sunt perfecte, nu le poți găsi niciun cusur. Alțița prezintă același model care se regăsește pe piept și pe mânecile largi, nestrânse la bază, terminate cu o danteluță fină, îngălbenită și ea de trecerea timpului. La gât este încrețită și dublată cu rejansa, pentru rezistență și se încheie pe cusătura care unește pieptul cu mâneca, cu un năsturel delicat, inițial din sidef, dar care a fost înlocuit în timp. Pentru mine, această ie nu este un simplu obiect de artizanat, moștenit de la bunica, ci este un simbol al legăturii dintre generațiile care au fost și cele care vor urma, iar fiecare fir nelalocul lui din țesăturaiei, fiecare pată cu care timpul a înnobilat-o, sunt povești-taine din viața familiei mele, știute numai de ea. Comisia de jurizare a acordat Premiul special pentru „Povestea cămășii tradiționale bărbătești din lada de zestre a familiei“, scrisă de Maria Șerbănescu din Brănești. Juriul a considerat prezentarea foarte interesantă și valoroasă deoarece prezintă o tradiție autentică așa cum se obișnuia în trecutul comunității din Brănești. În perioada imediat următoare, organizatorii vor contacta câștigătorul pentru acordarea premiului. Felicitări, Maria Șerbănescu! ■

George V. GRIGORE, Marius-Ovidiu SEBE

Studiu. „Destinul tezaurului românesc. Argumente din arhivele ruse“

Un volum care cuprinde 162 de documente, dintre care 120 inedite

Un volum dedicat tezaurului românesc de la Moscova, care reunește documente, în mare parte inedite, din arhivele centrale ruse, semnat de dr. Ilie Schipor, fost diplomat în capitala Federației Ruse, a fost lansat, la 16 iunie, la Centrul de Perfecționare Profesională și Activități Sociale al Băncii Naționale a României. Apărut la Editura Oscar Print, studiul „Destinul tezaurului românesc. Argumente din arhivele ruse“ cuprinde 162 de documente, dintre care 120 inedite, identificate de autor în arhivele rusești și obținute de la instituțiile deținătoare în fotocopii autentificate.

„Am încercat să realizez o lucrare care să răspundă în același timp specialiștilor - istorici, economiști, finanțiști - care, într-un fel sau altul, sunt interesați de soarta

Tezaurului României, în ansamblul lui, adică atât de componenta bancară, respectiv aurul BNR, care a fost evacuat, sechestrat și niciodată întors, cât și de cea patrimonială, cultural-artistică și identitară, care nu e cu nimic mai puțin importantă decât prima, cât și cititorului obișnuit“, a declarat Ilie Schipor citat de Agerpres. Potrivit autorului, lucrarea oferă informații privind inițierea de către partea rusă (octombrie 1916 - august 1917) a operațiunii de evacuare la Moscova a Tezaurului României; sechestrarea (în ianuarie 1918) de către puterea sovietică a Tezaurului BNR, a bunurilor patrimoniale cultural-artistice și arhivistice românești; transferarea în afara Moscovei (în octombrie 1919) a unei părți din tezaurul BNR și revenirea (în iulie 1921) a aurului românesc în depozitele din Kremlin; risipirea succesivă (începând cu toamna lui 1921) și devalizarea finală (până la începutul lui 1925) de către URSS a Tezaurului BNR; inventarierea și mutarea succesivă a valorilor patrimoniale, cultural-istorice și identitare românești în mai multe locuri din Moscova; cercetarea repetată și aprofundată a fondurilor arhivistice românești în scopul „exploatării lor politice“; restituirile incomplete, simbolice în unele cazuri, din 1935 și 1956, ca și despre „blestemul și miturile“ aurului românesc „pribegit“ în spațiul slav. Totodată, într-un capitol, intitulat „Lenin contabilul“, autorul dezvăluie preocuparea liderului sovietic pentru Tezaurul României, ca „monedă de

schimb“ în problema Basarabiei.

„Sunt multe documente din care rezultă că el (Lenin - n.r.) manifesta o preocupare deosebită față de soarta Tezaurului României. Este un document care nu numai că este foarte interesant, dar a cărui existență nici nu era bănuită. Lenin le spune celor de la Comisariatul Poporului pentru Finanțe să nu se atingă ‘nici cu un fir de păr’ de aurul României. Aceasta nu înseamnă că el era un apărător din motive personale sau politice al Tezaurului României. Lenin era foarte interesat ca acesta să poată fi utilizat ca monedă de schimb, să spunem, pentru marea chestiune care însemna Basarabia. Deci, s-a luat în calcul ideea unui troc Tezaur contra Basarabia, sau Basarabia contra Tezaur“, a mai spus Ilie Schipor.

Născut în anul 1952, la Vicovu de Sus, Suceava, Ilie Schipor a fost director al Muzeului Militar Național (1995-2000), șef al Secției Tradiții Militare din Ministerul Apărării Naționale în perioadele 1990 - 1995 și 2000-2002, director adjunct al Oficiului Național pentru Cultul Eroilor (2004-2009), ministru-consilier în Ambasada României la Moscova în perioada august 2009 - august 2019. Este autorul, printre altele, al unor lucrări bazate pe izvoare arhivistice dedicate Primului și celui de-al Doilea Război Mondial, ca și prizonierilor români din Uniunea Sovietică, ori deportării în fosta URSS a etnicilor germani din România. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

Cristina ANGHELUȚĂ

Premiul Daphne Caruana Galizia pentru jurnalism

Pe 22 iunie, Parlamentul European a lansat oficial apelul la candidaturi pentru Premiul Daphne Caruana Galizia pentru jurnalism și site-ul aferent. Premiul va recompensa anual jurnalismul de calitate excepțională care promovează sau apără principiile și valorile de bază ale Uniunii Europene. Printre acestea sunt demnitatea umană, libertatea, democrația, egalitatea, statul de drept și drepturile omului.

Pot candida jurnaliști profesioniști și echipe formate din jurnaliști profesioniști de orice naționalitate. Candidatura trebuie să cuprindă lucrări aprofundate, publicate sau difuzate de entități mass-media cu sediul într-unul dintre cele 27 de state membre ale Uniunii Europene. Câștigătorul va fi ales de un juriu independent format din reprezentanți ai presei și ai societății civile din cele 27 de state membre ale Uniunii și din reprezentanți ai principalelor asociații europene de jurnalism. Ceremonia de decernare va avea loc anual în jurul datei de 16 octombrie, data la care a fost asasinată Daphne Caruana Galizia. În 2021, ceremonia de decernare a premiului va avea loc joi, 14 octombrie, la sediul Parlamentului European. Premiul și suma aferentă de 20.000 de euro demonstrează sprijinul ferm acordat de Parlamentul European pentru jurnalismul de investigație și importanța unei prese libere. Într-o rezoluție adoptată în mai 2018, eurodeputații au cerut țărilor Uniunii să pună la dispoziție fonduri publice adecvate și să promoveze o mass-media pluralistă, independentă și liberă. Jurnaliștii își pot transmite articolul sau articolele doar online, pe site-ul www.DaphneJournalismPrize.eu.

Cine a fost Daphne Caruana Galizia?

Daphne Caruana Galizia a fost autoare de blog, jurnalistă și activistă anticorupție. Ea a realizat reportaje ample despre corupție, spălarea de bani, crima organizată, vânzarea cetățeniei și legăturile guvernului maltez cu Panama Papers. A fost hărțuită și amenințată, iar apoi a fost asasinată prin explozia unei mașini-capcană pe 16 octombrie 2017. Reacția publicului la ancheta desfășurată de autorități a condus la demisia prim-ministrului Joseph Muscat. În 2019, eurodeputații au criticat modul deficient în care s-a realizat ancheta și au cerut Comisiei Europene să ia măsuri. ■

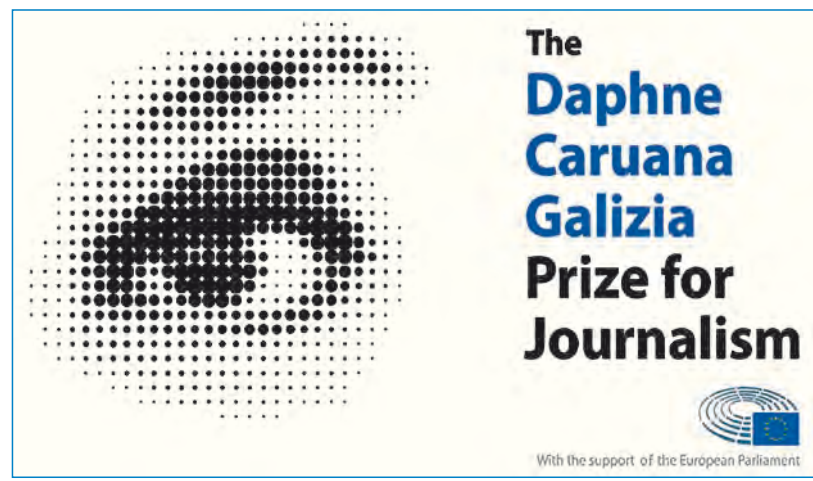

Foto: Monitorulbt.ro

„Porni Luceafărul...“

Un eveniment care a pornit sub bune auspicii. Înscrierile pentru Concursul de Poezie și Interpretare Critică a Operei Eminescienc „Porni Luceafărul...“ s-au prelungit până la 1 iunie. Au fost participanți din toate județele țării, interesați de această zonă de creație literară și poetică. Cea de-a XL-a ediție a concursului organizat de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Botoșani, cu sprijinul Consiliului Județean Botoșani s-a desfășurat în perioada 11-13 iunie. Scopul competiției a fost acela de a fi descoperite și promovate noi talente poetice și critice și s-a adresat poezilor și criticilor literari care nu au depășit vârsta de 40 de ani, calculată la data de 11 iunie. Concursul „Porni Luceafărul...“ s-a desfășurat pe mai multe secțiuni. Prima s-a numit „Carte publicată-debut editorial, iar cea de-a doua „Poezie în manuscris“ (nepublicată). Toți poezii selectați pentru premii și toate eseurile premiate au fost publicate în antologia editată de instituția organizatoare, care va fi lansată la următoarea ediție a concursului.

Lucrările au fost evaluate de un juriu de specialitate, iar în măsura posibilităților, organizatorii au oferit și premii în bani. Cu toate că acest concurs s-a desfășurat în orașul lui Eminescu, niciun botoșănean nu a câștigat vreun premiu. Cei care au predominat primele două categorii au fost sucevenii, dar s-au remarcat și o persoană din Iași și alta din Dorohoi. Premiul I la Secțiunea Carte publicată - debut editorial a fost acordat Antoniei Mihăilescu, din Suceava, cu volumul „Note din secolul

Surse: monitorulbt.ro; didactic.ro; zch.ro; botosaneanul.ro; infoft.ro; gazetabt.ro; lucefafarul.net;

kitsch“, în timp ce premiul al doilea a fost obținut de Vlad Berariu, Suceava, cu volumul „Cuțitul Proaspăt Șters“.

La Secțiunea Poezie în manuscris (nepublicată), câștigători au fost Roxana Baltaru (Suceava, premiul I), Andreea Felciuc (Iași, premiul al II-lea), Amalia Mayer (Fălticeni, premiul al III-lea), Alexia Plăcintă (Suceava, Mențiunea I), Ilinca Zmău (Suceava, Mențiunea a II-a), Raluca-Antonia Ilie (Mălini, Mențiunea a III-a). La Secțiunea Interpretare critică a operei eminesciene Karyna-Delia Calistru, Dorohoi, a obținut Mențiunea I. Din juriu au făcut parte Ala Sainenco, directorul Memorialului Ipotești, Bogdan Crețu, profesor universitar Facultatea de Litere a Universității „Al. I. Cuza“ Iași și scriitorul Dan Lungu.

Festivitatea de premiere s-a desfășurat sub semnul poeziei, al artei și al frumosului, duminică, 13 iunie, și a avut loc în sala amfiteatru „Laurențiu Ulici“ de la Memorialul Ipotești. Cu această ocazie, au fost prezente și oficialitățile județene - președintele Consiliului Județean Botoșani, Doina Federovici și managerul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Botoșani, Cornelia Ciobanu.

Patrick-Mihail Petrescu, elev în clasa a VI-a la Liceul de Arte „Ștefan Luchian“ din Botoșani, a deschis activitatea cu două partituri interpretate la vioară: Balada lui Ciprian Porumbescu și Sara pe deal, la cea de-a doua a intervenit și gazda evenimentului, Iustina Irimia-Cenușă - cu poezia „Mai am un singur dor“. Înaintea decernării premiilor, Andrei Pițu, elev în clasa a IX-a la Liceul de Arte „Ștefan Luchian“, câștigător al multor concursuri de muzică, a susținut un moment artistic la chitară. De asemenea, toți concurenții au recitat câte o poezie proprie, au primit diplome și mape cu documente publicate de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Botoșani, printre care și antologia cu poezii de la ediția precedentă a concursului. Întâlnirea s-a încheiat cu un recital al Alexandrei Costin, profesor de canto la Liceul de Arte „Ștefan Luchian“ din Botoșani, după care s-a depus o coroană de flori la bustul lui Eminescu din curtea Memorialului Ipotești. ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE, Cristina ANGHELUȚĂ

Concursul de Arte Plastice

Martha Bibescu

www.asociatiaprovalores.ro

Premiile Concursului „Martha Bibescu“

Centrul Cultural Palatele Brâncovenesti și Asociația Pro Valores au organizat mai multe concursuri de arte plastice, muzică, fotografie și literatură. Competițiile s-au adresat tuturor tinerilor talentați, iubitori ai libertății absolute, reprezentată de imaginație. În această perioadă grea, dominată de pandemia de Covid 19, care a izolat sute de milioane de oameni, aceste concursuri au dat un imbold tinerilor să evadeze din monotonia acestor zile, prin intermediul artei, al creației. Printre acestea s-a numărat și Concursul Internațional de Arte plastice și literatură „Martha Bibescu“, ajuns la cea de-a doua ediție.

Gala laureaților a avut loc la Mogoșoaia, în cadrul Mogoșoaia ClasicFest ediția a X-a, sâmbătă 12 iunie 2021, urmată de vernisarea expoziției celor reușite lucrări din concursul de artă plastică, expoziția fiind găzduită de Palatul Mogoșoaia și de spectacolul lectură în cadrul căruia au fost aduse la cunoștința publicului cele mai bune creații literare participante. Competiția s-a adresat iubitorilor libertății absolute reprezentată de imaginație, în încercarea de a descoperi noi talente îndrăgostite de universul culorilor, formelor, expresiilor și literelor. Juriul secțiunii de literatură, format din Simona Antonescu - scriitor, Olesea Savvateeva - jurnalist și Sebastian Craciun - jurnalist, au acordat următoarele premii:

Categoria A

Premiul I - neacordat. ● Premiul II - Clara Mantu - „Haiku“ și Sophia Mantu - „Vartol“ - 230 p. ● Premiul III - neacordat ● Mențiune - Sebastian COMAN „Joc stelar“ - 180 p.

Categoria B

Premiul I - neacordat. ● Premiul II - Teona Tofan - „Mama mi-a zis să nu vorbesc cu străinii“ - 230 p. ● Premiul III - Maria Patricia Nicolae - „Metamorfoza ochilor lui“ - 220 p. ● Mențiune - Iulia Andreea Anghii - „Frâna“ - 190 p.

Categoria C

Premiul I - Denisa Dună - „Ce este frumosul?“ - 260 p. ● Premiul II - Ioan Vasile - „Leana“ și Mihaela Becali - „Între mine și lume“ - 250 p. ● Premiul III - Mihaela Dindelegan - „Inimi sub tricolor“ și Diana Baidoc - „Trenuri personale“ - 240 p. ● Mențiuni - Lorena Anastasiu - „Miracolul de Crăciun“ și Adina Iftime - „O adiere din grădina“ - 200 p.

Juriul secțiunii de Arte plastice, format din conf. univ. dr. Valeriu Mladin, Mădălina Mirea - critic de artă și Sebastian Crăciun - jurnalist Radio România Cultural, a acordat următoarele premii:

Artă plastică

Categoria A

Premiul I - Sebastian Coman - „Trișorii“ - 250 p. ● Premiul II - Ariadna Dimitrova (Republica Moldova) - „Natură statică cu ceainic“ - 240 p. ● Premiul III - Xenia Bohan (Republica Moldova) - „(RE)construcție - Portret“ - 230 p. ● Premiul special al juriului - Sara Mokrech - „Festivalul Sakura“.

Categoria B

Premiul I - Silviu Arap (Republica Moldova) - „Natură statică“ - 265 p. ● Premiul III - Dumitru Florescu - „Desen“ - 230 p.

Categoria C

Premiul I - Adrian Ciprian Macovei - „Structuri triunghiulare“ - 255 p. ● Premiul II - Ioan Pinte - „Fiul“ - 245 p. ● Premiul III - Alexandru Zână - „Sunetul luminii“ - 240 p. ● Mențiune - Nadia Negru - „Străduța din sat“ - 230 p.

Galeria Virtuală a Concursului Martha Bibescu a cuprins:

Categoria A – Premiul 1 – Sebastian Coman – „Trișorii“;
 Categoria A – Premiul 2 – Ariadna Dimitrova – „Natură statică cu ceainic“;
 Categoria A – Premiul 3 – Xenia Bohan – „Re-construcție – Portret“;
 Categoria A – Premiul Special al Juriului – Sara Mokrech – „Festivalul Sakura“;
 Categoria B – Premiul 1 - Silviu Arap – „Natură statică“;
 Categoria B – Premiul 2 – Tatiana Ceahur – Natură statică“;
 Categoria B – Premiul 3 – Dumitru Florescu – „Desen“
 Categoria C – Premiul 1 – Adrian Ciprian Macovei – „Structuri triunghiulare“;
 Categoria C – Premiul 2 - Ioan Pinte - „Fiul“;
 Categoria C – Premiul 3 - Alexandru Zână – „Sunetul luminii“;
 Categoria C – Mențiune – „Nadia Neagu – „Străduța din sat“;

Rezultate concursului „Coloana Infinitului“ au fost:

Premiul I – George Ioan Păiș - „Zborul păsărilor de aur“ - 282 p.
 Premiul II – Andrei Petrache - „Coloana infinitului“ - 264 p.
 Premiul III – Francesco Vitucci (Italia) - „Triptych“ - 263 p.
 Mențiuni – Alexandru Pasat (Republica Moldova) - „Începutul“ - 250 p. ● Toma Verly - „Sculpturi dintr-un oraș“ - 250 p. ● Vald Gînta - „Brâncuși Etude“ - 250 p.
 Lucrările laureaților sunt înscrise în cadrul campaniei caritabile „ART FOR LIFE“. Sumele obținute din vânzarea lucrărilor vor fi donate Centrului de plasament Filipeștii de Târg - Prahova și se vor transforma într-o bursă care va fi acordată unui tânăr artist plastic valoros care va fi ales în urma unei selecții de dosare. ■

Mogoșoaia ClasicFest

Cea de-a zecea ediție a Mogoșoaia ClasicFest a avut loc, într-un nou format, în zilele de 12 și 13 iunie 2021, făcând parte în prima zi din proiectul „Noaptea muzeelor“.

Pentru două zile, Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia a fost spațiul de poveste în care s-a succedat 15 manifestări atractive: concerte și recitaluri de muzică clasică și jazz, spectacole sincretice în care artei sunetelor i s-au alăturat artele plastice, lansări de carte și discografice, gala laureaților Concursului Internațional „Martha Bibescu“ - ediția a II-a, ateliere pentru copii și adolescenți, precum și conferința „Bursa antreprenoriatului social și cultural“.

La 12 iunie, seria de atracții a început cu atelierul de bijuterii „handmade“ coordonat de Olesea Savvateeva. România Radio Brass Quintet a încântat auditoriul cu un concert în aer liber în care au răsunat teme celebre din repertoriul universal, apoi a avut loc ceremonia de premiere, vernisajul expoziției și spectacolul lectură al laureaților Concursului de literatură și artă plastică „Martha Bibescu“ - ediția a II-a. A debutat, de asemenea, atelierul „Arhitectura urbană“, în cadrul căruia copii și adolescenți, sub supravegherea unui arhitect, au realizat macheta unui edificiu urban. Apoi a avut loc un prim spectacol sincretic - arta interpretativă a pianistului Andreas Iliuță, îmbinându-se cu arta vitralistei Amalia Verzea.

Al doilea moment sincretic al zilei a început la ora 17,30, atunci când a încântat atât prin interpretările Duo Kitharsis, cât și prin lucrările celui mai valoros pictor acuarelist al României - Corneliu Drăgan Târgoviște, manifestarea fiind urmată de lansarea discografică „Duo Kitharsis plays Chopin“, precum și a celui mai recent roman semnat de Simona Antonescu - „În umbra ei“. Ultima manifestare festivalieră a zilei - „Classic meets jazz“ a început la ora 19.30, protagonist fiind pianistul Cătălin Răducanu. Duminică 13 iunie, la orele prânzului, Olesea Savvateeva i-a așteptat pe cei mici, la noul atelier desfășurat sub genericul „Pictăm pe lemn“. La ora 14.00 a susținut un recital proaspăt laureatul Concursului Internațional „George Enescu“ și unul dintre primii câștigători ai Concursului „Drumul spre celebritate“ - violoncelistul Ștefan Cazacu, el fiind acompaniat de pianistul Gabriel Gițan. Expoziția de artă fotografică, intitulată „Instantanee muzicale“, realizată de Virgil Oprina, a fost deschisă publicului de la ora 14,40, iar la ora 15.00 a început Conferința „Bursa antreprenoriatului social și cultural“. ■

George V. GRIGORE

Noaptea europeană a muzeelor 2021 la Snagov

Fundația Snagov a propus o suită de atracții și acțiuni pe parcursul celor trei zile (11, 12 și 13 iunie). În 2021, Snagovul a fost reprezentat la „Noaptea Muzeelor“ prin „Colecțiile Muzeale Snagov“. Tema anului a fost „Snagovul - Atunci și Acum!“ (poze comparative, amintiri, idei, solutii, propuneri!“.

Au putut fi vizitate gratuit cele șapte colecții tematice (cu explicații, prezentări cu audio-ghid în limba română), piese aduse temporar de la muzeele partenere, o poveste cronologică de „devenire“ a Zonei Snagov, s-a discutat cu actorul Constantin Codrescu despre Snagovul de altă data și despre filme precum „La moara cu noroc“, cu Dumitru Gaiță (călătorie prin amintiri cu veteranul de la Studioul Cinematografic Buftea) și alți invitați de aici, s-au urmărit proiecții și filme despre Snagov (inclusiv cele mai vechi patru filme despre Snagov (1933-1944). La activități „opționale“ s-au vizitat iazul (cu speciile vie de faună și floră), setul de acvarii și terarii unde s-au putut atinge o serie de specii și chiar și hrăni. Au fost circuite tematice prin pădure de circa două ore, observații astronomice și din nou prezentate filme. În colaborare cu echipa Studioului Cinematografic Buftea, seria de proiecții de filme a fost completată cu producțiile regizorului Sergiu Nicolaescu - „Un august în flăcări“ și „Revanșa“. Actorul Colea Răutu a fost „prezent“ prin producția „Desfășurarea“ (1954), Margareta Pâslaru și Ștefan Sileanu prin „Vlad Țepeș“. Elisabeta Bostan a fost „prezentă“ de asemenea, prin două filme: „Năică și peștele“ și „Năică pleacă la București“.

Acțiunile principale au avut loc la sediul Fundației Snagov, la „Căsuța cu Stuf“.

„Colecțiile Muzeale Snagov“ vă așteaptă cu porțile deschise să le vizitați și cu alte ocazii. ■

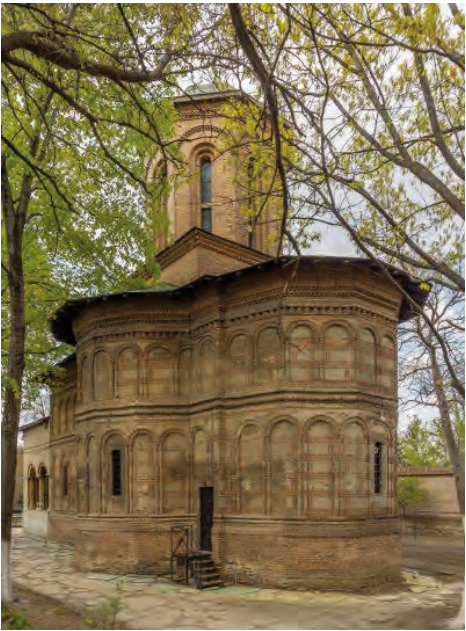
George V. GRIGORE

Cămăruța lui Mihai Eminescu de la Mărcuța și ultimele sale poezii

15 iunie 1889 a fost ziua în care a plecat la cele veșnice Mihai Eminescu. O parte dintre ultimele sale zile le-a petrecut într-o cămăruță a primului spital din Țara Românească. „După ce a încetat epidemia de ciumă, călugării de la Mărcuța s-au gândit să dezvolte o activitate filantropică. Au organizat în casele domnitorului Ipsilanti și în cele din împrejurimile Mărcuței, un spital. A fost primul spital din Țara Românească și avea 120 de paturi“. Aici s-a organizat un lazaret pentru izolarea bolnavilor și a celor care puteau fi molipsiți. După episodul cu ciuma lui Caragea, în clădirile spitalului au fost aduși, în timpul lui Gheorghe Bibescu, bolnavii alienați mintal de la Schitul Balamuci. La Mărcuța a stat o perioadă și Eminescu, în penultima cameră a casei domnești a lui Ipsilanti și a scris pe pereții camerei, cu cărbune, ultimele sale poezii. Peste aceste poezii s-a așezat, cu timpul, var și multă ignoranță, dar după ani și ani, când Ministerul de Interne a preluat clădirea și a organizat mai întâi o școală de reeducare, iar apoi, o școală de arte și meserii pentru copiii cu handicap ușor, în urma renovărilor, au ieșit la iveală slovele lui Eminescu, lăsate amintire pe pereții camerei. La Mărcuța și-a petrecut Eminescu ultimul său Paști, iar la scurt timp după aceasta a fost mutat de doctorul Șuțu într-un spital de boli psihice din strada Plantelor, unde și-a petrecut ultimele clipe din viață.

„Mănăstirea de pe apa Colentinei“

„Mănăstirea de pe apa Colentinei“, cum era cunoscută la început mănăstirea Mărcuța, a fost ridicată la sfârșitul secolului al XVI-lea, fiind ctitorită, după cum spune pisania pusă mai târziu, „din temelia ei, de Dan vel logofătu, când era cursul anilor 7095 (1587)“, în timpul Domnului Mihnea al II-lea Turcitul, lângă un izvor tămăduitor, aflat pe malul Colentinei în afara zidurilor actualei mănăstiri. Poartă hramul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril. Rămasă pustie de „răutățile ce era la drum“, pe vremea lui Mihai Viteazul, a fost apoi „dreasă“ și închinată ca metoh, la 1679, Mitropoliei Bucureștiului de către Vișana (zisă Mărcuța), fiica lui Marco vel armaș (strănepoată de fiică a lui Dan logofăt), de la care a căpătat numele de Mărcuța. În timpul domniei lui Grigore al II-lea Ghica (1733-1735), Mitropolitul Ștefan a adăugat pridvorul și clopotnița, a făcut chenare din piatră

George V. GRIGORE, prof. Marius Ovidiu SEBE

la ferestre și cadrul din piatră al ușii de intrare, o zugrăvește pe dinăuntru și pe dinafară, așa cum spune pisania din 20 septembrie 1733. Biserica Mărcuța este un monument reprezentativ pentru arhitectura secolului al XVI-lea din Țara Românească, înscriindu-se ca un exemplu de seama în evoluția tipului de plan, și a plasticii decorative a fațadelor. Este unul dintre cele mai vechi lăcașuri de cult din București care au ajuns până în timpul nostru într-o formă apropiată de cea inițială, întrecută în vechime numai de lăcașul Curții Vechi. Mărcuța este situată în partea de est a Capitalei, peste drum de Spitalul Sfântul Pantelimon. E înconjurată cu un zid cu două porți, una spre răsărit, pe unde intra poporul și una spre apus, deasupra căreia s-a ridicat o clopotniță, pe unde intrau boierii. Așa cum arată pictura votivă din pronaos, biserica ținută în mâini de domnitorul Alexandru Ipsilanti avea atunci o turlă pe naos și un turn clopotniță pe pronaos, cu acces printr-o scară în spirală adăpostită într-un turn pe fațada nordică. În timpul domniilor fanariote (1716-1821) mănăstirea este dată de familia Ipsilanti ca metoh Mănăstirii Halchis din Grecia. O icoană făcătoare de minuni este adusă la 1848, de la schitul Malamuc, Buzău. La mijlocul secolului al XIX-lea biserica a fost restaurată de arhitecții Johann Schlatter și Benis. Peretele care despărțea naosul de pronaos este demolat, pentru lărgirea spațiului. Turla căzută la cutremur a fost refăcută din lemn. Biserica face parte dintre lăcașurile inspirate de planul bisericii Mănăstirii Cozia, de tip sârbesc,

triconc (21.60 și 6.50 pe 11.50 metri), cu o turlă pe naos, cu pereți groși de circa 80 de centimetri, având pridvor, pronaos, naos cu turla Pantocrator și altar. Pridvorul deschis, adăugat la 1733, este mai scund decât pronaosul, dar de lățimea acestuia. Este compus din trei arcade în plin centru în fațada vestică și câte două în fațadele laterale, cu arhivolte retrase, din cărămizi subțiri, dispuse radial, sprijinite pe coloane robuste, pictate, iar la colțuri pe semicoloane alăturate unor plinuri de zidărie, așezate pe un parapet plin, înalt. Fațadele sunt decorate în cărămida aparentă. Elementul cel mai interesant și valoros este decorația exterioară a bisericii, care o situează printre cele mai importante monumente religioase din a doua jumătate a secolului al XVI-lea. Intrarea în curtea bisericii se face prin două turnuri de poartă succesive. O placă purtând inițialele domnitorului Alexandru Ipsilanti este pusă pe clopotniță, menționând anul 1779. În afara zidurilor înalte ce înconjoară biserica, se desfășoară cimitirul parohial, amenajat începând din 1920, ce ajunge acum până pe malul Colentinei. S-au făcut renovări în decursul vremii, ultima între anii 1967-1976, de către Direcția Monumentelor Istorice, preot paroh fiind Nicolae Pretorian.

Porunca tainică de peste veacuri

Despre Mărcuța au scris istoricii, vorbesc preoții locului, credincioșii, și nimic nu pare a mai fi de spus. O tradiție orală, însă, păstrată de comunitatea bulgară din București acreditează ipoteza că aici și-ar petrece somnul de veci episcopul

Sofronie de Vrața, bulgar după neam, din sudul Dunării, care, constrâns de persecuțiile turcilor, pe la anul 1803, ar fi ajuns în această mănăstire, unde ar fi devenit egumen. Decenii la rând nu s-a știut aproape nimic despre posibila prezență a Sfântului Sofronie de Vrața la Mărcuța. Canonizarea de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a Sfântului Calinic de la Cernica a adus însă la lumină informații despre sfântul din partea dreaptă a Dunării, pe care Biserica Ortodoxă Bulgară l-a canonizat la 24 martie 1965, pentru că Episcopul Sofronie Vraceanski a fost cel care l-a hirotonit ierodiacon, în decembrie 1808, pe Sfântul Calinic de la Cernica. Ceea ce nici până astăzi nu se cunoaște cu precizie este locul în care trupului acestui sfânt este înmormântat. Sfântul Sofronie de Vrața, ale cărui moaște s-ar putea afla într-un mormânt neidentificat, posibil la Mărcuța, este considerat una dintre cele mai importante personalități ale Bulgariei moderne, fiind cunoscut nu numai prin lucrările sale cu conținut religios, istoric și moral (a tipărit, printre altele, la Râmnicu Vâlcea, în neobulgară, în 1806, „Chiriadromionul“ sau „Nedelic“), ci și prin cea mai importantă contribuție pe care și-a adus-o la dezvoltarea literaturii moderne bulgare. Este vorba despre autobiografia intitulată „Viața și suferințele păcătosului Sofronie“, publicată în 1861 în ziarul „Dunărea lebedelor“ din Rakovski. O cruce modestă însă, văruiată în alb, pe jumătate îngropată în pământ, aflată în apropierea zidului din stânga bisericii, la numai câțiva pași de sfântul lăcaș, a rămas neatinsă, ca un testament nescris, transmis din generație în generație, fără identitate, smerit ca și viața celui care posibil să odihnească sub umbra sa. Despre această cruce anonimă nimeni nu știe nimic. Nimeni nu a scris. O poruncă tainică de peste veacuri însă, transmisă de la paroh la paroh, interzice dislocarea ei, deși s-a încercat aceasta de mai multe ori. Despre această cruce, preoții și credincioșii de la Mărcuța cred că ar putea indica mormântul Sfântului Sofronie de Vrața, cel care, ca și Eminescu, retras între zidurile mănăstirii, se adăpa nu numai cu apa prețiosului izvor aflat aici, de unde domnul aducea „în burdufe de piele purtate pe cai apa de băut“, ci mai ales cu apa vieții veșnice pe care o revărsă cuvântul Evangheliei Mântuitorului Iisus Hristos. Și, cine știe, poate într-o zi, ca și la Neamț, adormitul din curtea fostei mănăstiri de pe apa Colentinei va da semn și se va ridica, cu lespeze cu tot, întru adevărirea celor crezute de credincioșii de aici și se va așeza el însuși pe peretele din stânga pridvorului noii biserici de la Mărcuța, acolo unde, întru pomenirea sa, i-a fost zugrăvit chipul. Biserica Mărcuța figurează pe lista monumentelor istorice. În afara incintei bisericii vechi s-a construit o nouă biserică, cu hramurile „Înălțarea Domnului“ și „Sfântul Mare Mucenic Pantelimon“, care a fost târnosită în 3 noiembrie 2013.

Surse: [wikipedia.org](https://www.wikipedia.org); infoapollonia.ro; wowbiz.ro; romania-actualitati.ro; parohiamarcuta.uv.ro; bzi.ro; identitatea.ro.

Candid Stoica - „Paiațe, măști, grimase, găști“

George V. GRIGORE

Eram obișnuit cu telefoanele de la colegul Candid Stoica, actorul care mă invita la o plăcută lectură a unei noi piese de teatru scrisă de el sau de câte un dramaturg român, în diferite locuri: fie Institutul Cultural Român, fie Centrul Cultural al Sectorului II, fie chiar la Teatrul de Comedie, Sala Nouă, cum a fost și acum. Îmi făcea plăcere întâlnirea cu colegii actori, dar și acest gen de spectacol - laborator care se dovedește altfel decât „clasicul“ teatru de pe scenă. Nu este nici teatru radiofonic, nici stand up. Este... teatru lectură; câteodată, la prima vedere a textului. Și are un anume gen de spectatori... Așa că, iată-mă la Teatrul de Comedie, la Sala Nouă, unde domnul Candid îmi înmânează un text. Aflu că voi fi profesorul de „Învățământ politic“ Henry Wald, avându-i colegi de scenă pe Silviu Stănculescu, Anca Pandrea, Sorin Gheorghiu, Dumitru Chesa, George Mihăiță. De fapt pe scenă erau actorii Candid Stoica, Mircea Constantinescu, Petre Moraru, C. Duicu, Ion Chelaru, Violeta Berbiuc și

două tinere speranțe ale scenei românești. Minunat! Dar mai minunat mi s-a părut faptul că participam și la o reală lansare de carte. Editura Eikon a publicat de curând cartea scrisă de actorul Candid Stoica - „Paiațe, măști, grimase, găști“, Jurnal - volumul al IV-lea (2005 - 2009). Cartea are 631 de pagini, Este un serios tom care cuprinde un jurnal al anilor 2005 - 2009, cu cronici cultural- teatrale, dar și amintirile valoroase, toate asezonate de autor cu mult umor. O fi de la faptul că a jucat o viață la Teatrul de Comedie? Dar dacă vorbim despre scris, domnul Candid nu este la prima experiență de acest gen. Acesta este al patrulea volum dintr-un ciclu care se numește „Acele lucruri aiuritoare care se petrec în spatele scenei“. Toate aceste volume descriu lumea teatrului, portrete de artiști, spectacole fabuloase, dar și repetițiile acestor spectacole și culisele unde atâtea lucruri minunate se întâmplă. De la visuri eterate, la fumigene amețitoare, de la lumina reflectoarelor și oglinzi mincinoase, până la alcoovuri de mătase și subsolurile igrasioase, toate și-au găsit loc în aceste pagini. O mare bucurie va fi să descoperi această lume a teatrului așa cum nu o ști. Iar domnul Candid Stoica va crește în ochii noștri și va deveni precum odinioară Grigore Ureche la curtea marelui domnitor al Moldovei.

Ureche, dar ce ureche... Despre aceste volume minunate ale lui Candid Stoica se mai spunea: „Memoriile lui Candid Stoica, vă spun, sunt într-adevăr o surpriză aiuritoare! (Dan C. Mihăiescu). Sau „Teatrul din spatele scenei este deseori mai dat în Paște (vorba năbădăiosului ilustrisim Mateiu) decât iluzia care se vinde pe scândură. Trebuie doar să știi ce și cum să vezi. Bunul meu amic știe. El însuși actor, nu-și pierde vremea să „interpreteze“ lumea din culise. El doar o povestește. Cât mai simplu cu putință. Ne știm de-o viață. Pe când, amărui surădea poetul ciupind corzile chitarei, eram noi tineri și la trup curați. Teatrul din Piatra Neamț. O neuitată poveste. [...] Candid Stoica este prietenos și afabil, candid, cum e Candid, umblă cu creionul și cu hârtia fără să știe cam unde se află. Aici este farmecul cărții lui. Nu i se întâmplă astfel pictorului naiv în diminețile în când este electrocutat de geniu, habar nu are să deseneze, dar este bântuit de demoni multicolori. [...] Actor născut, iar nu făcut, librar de plăcere, scriitor de duminică, bun de citit în fiecare zi a săptămânii.“ (George Bălăiță). Dintre toate, cuvintele directorului de odinioară al Teatrului de Comedie, spun multe: „Domnul Candid Stoica a îmbrățișat cariera de actor și a fost invitat să întregască excelenta echipă a Teatrului de Comedie pe vremea directoratului meu. Mi-a fost de-ajuns să mă întâlnesc cu el în scenă în piesa de mare succes „Opinia Publică“ a lui Baranga, pentru ca să-mi dau seama după primele patru replici schimbate că omul este înzestrat cu o inteligență vie și o „vis comica“ uimitoare. [...] Înzestrat cu ceea ce francezii numesc „la don de la vie“ și cu un umor care, îndrăznesc să spun, îl situează între scriitori precum Teodor Mazilu și Ion Băieșu.“ (Radu Beligan). Astăzi când mai mult ca oricând suntem curioși și dornici de comunicare în orice domeniu, cartea maestrului Candid Stoica deschide o fereastră neașteptată către o lume minunată, asemănătoare cu lumea lui Alice din Țara Minunilor. Aici avem personaje, avem narațiune, avem mister și adevăr. Câte o liguriță din fiecare. Se amestecă cu grijă și... Poftă bună tuturor! Cu umor... ■

„Prima Frică Mondială“, în premieră absolută la Sala Radio

La 25 iunie 2021 (de la ora 19.00), pe scena Sălii Radio a avut loc concertul de închidere a stagiunii 2020 - 2021, susținut de Orchestra Națională Radio, sub bagheta dirijorului Nicolae Moldoveanu. Evenimentul a fost un prilej de a-l aplauda pe flautistul Ion-Bogdan Ștefănescu (solist al Filarmonicii „George Enescu“), care a cântat pe un instrument „bijuterie“: un flaut de aur de 18k, realizat de compania japoneză Muramatsu. Concertul de închidere a stagiunii a prilejuit o premieră absolută a concertului pentru flaut și orchestră „World's First Fear“ („Prima Frică Mondială“), creație recent compusă de Dan Dediu.

„Compus în timpul pandemiei de coronavirus, în 2020, și dedicat flautistului Ion Bogdan Ștefănescu, Concertul pentru flaut și orchestră op.172 își adoptă numele de World's First Fear - Prima Frică Mondială de la o sintagmă forțată de gânditorul francez Bernard-Henri Lévy în eseu intitulat Acest virus care ne smintește. În acest sens, piesa este o meditație muzicală asupra mentalului omenirii de azi, aflată în căutarea unei identități marcante, fără speranța și credința în vreun transcendent, dar cu iluzia secretă că totuși nu e totul pierdut și că un fel de providență ne apără cumva de rele și necazuri, acum și-n viitor. Cele șapte părți ale concertului propun o suită de miniaturi altoite cu elemente din strategiile cinematografice contemporane - 1.

Bacchanale, 2. Pastorale cynique, 3. Imitations alluvionnaires, 4. Skinny Tunes, 5. Lisnafi, 6. Ave Maria (avec Bach et Gounod), 7.

Lockdown interrompu - care pot fi văzute ca episoade ale unui „sezon“ de serial TV, în care temele muzicale sunt „roluri“. De aceea, actualul concert e o „muzică cu portbagaj“, adică își poartă în spate, asemenea melcului, întreaga istorie“, a mărturisit compozitorul Dan Dediu despre creația sa

Programul serii de la Sala Radio a mai cuprins „Sospiri“, lucrare a compozitorului britanic Edward Elgar și Suita „Pulcinella“ de Stravinski, de la a cărui trecere în nefericită se împlinesc 50 de ani. Violonist, corepetitor, organist și nu în ultimul rând dirijor, Nicolae Moldoveanu este unul dintre muzicienii români care și-a construit un vast parcurs în lumea artistică internațională. Printre ansamblurile importante pe care le-a dirijat de-a lungul anilor se numără: Filarmonica Regală din Liverpool, Orchestra Radio din Olanda, BBC Concert, BBC Philharmonic, Orchestra Filarmonicii din Malaezia, Orchestra de Cameră din Stockholm, Orchestra Simfonică Radio din Praga, Orchestra Filarmonicii din Varșovia, Melbourne Symphony ș.a.

Flautistul Ion Bogdan Ștefănescu este solist al Filarmonicii „George Enescu“, prof. univ. dr. la catedra de flaut din cadrul Universității Naționale de Muzică București și solist al Filarmonicii „Banatul“ din Timișoara. Din anul 1983 când a debutat pe scena Ateneului Român și până în prezent, Ion Bogdan Ștefănescu a desfășurat o intensă activitate artistică ce a constat în peste o mie de recitaluri și concerte, în România și în străinătate.

Flautistul Ion Bogdan Ștefănescu este laureat al mai multor concursuri naționale și internaționale și a primit, de asemenea, importante și onorante distincții pentru meritele sale artistice. Ion Bogdan Ștefănescu este membru fondator al ansamblurilor „Procontemporană“ și „Profil“ și fondator al ansamblurilor „Barock Orchestra“ și „Flaut Power“. Este, de asemenea, membru al Trioului „Contraste“ și al Cvintetului de suflători „George Enescu“. ■

Foto: Alexandru Dolea

Timp Românesc

„Repere Psihopedagogice Ilfovene“ a câștigat „Trofeul - Revista școlară ilfoveană“, ediția a XIV-a, 2021

Comisia de jurizare formată din Florin Petrescu, director al CCD Ilfov, președinte al juriului, și membrii acestuia, Adriana Stoica, inspector școlar general al ISJ Ilfov; Maria Gridan, inspector școlar în cadrul ISJ Ilfov, Marius-Ovidiu Sebe, profesor metodic în cadrul CCD Ilfov, Horiana Petrescu, bibliotecar CCD Ilfov

și profesorul Nică D. Lupu, au deliberat și stabilit următoarele rezultate ale concursului „Revista școlară ilfoveană“, ajuns la cea de-a XIV-a ediție:

- Secțiunea preșcolar:
Premiul I: Revista „Jani’s Club“, Grădinița cu program prelungit IANI’S CLUB, Buftea
- Secțiunea primar:
Premiul I: „Micul Oțopeanu“, Liceul „Ioan Petruș“ Otopeni
- Secțiunea gimnaziu:
Premiul I: „Elev“, Școala Gimnazială Nr. 1 Buftea
Premiul II: „Împreună“, Școala Gimnazială Nr. 1 Pantelimon
- Secțiunea liceu:
Premiul I: „Rediviva“, Liceul „Barbu A. Știrbei“ Buftea
Premiul II: „Oțopeanu“, Liceul „Ioan Petruș“ Otopeni
- Secțiunea reviste specialitate:
Premiul I; „Repere Psihopedagogice Ilfovene“, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Ilfov.
Revista care a obținut cel mai mare punctaj din partea

juriului și câștigătorul Trofeului „Revista școlară ilfoveană“, ediția 2021, este „Repere Psihopedagogice Ilfovene“, revista Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională Ilfov, editată de Centrul Român pentru Inițiativă Socială. Coordonatorii revistelor școlare au primit premiile la 9 iunie, la Casa Corpului Didactic Ilfov. ■

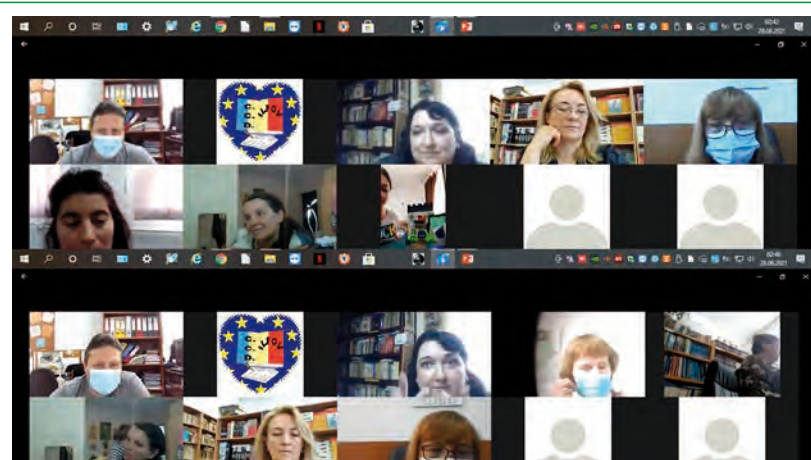
Workshop-ul CRED „Bune practici în educația din județul Ilfov“

Profesor metodic Marius-Ovidiu SEBE

La 16 iunie, la Centrul Cultural „Ion Manu“ din Otopeni, Casa Corpului Didactic Ilfov a organizat un workshop în cadrul proiectului național CRED, având ca scop informarea decidenților de politici educaționale, a experților și a partenerilor educaționali relevanți privind actualizarea curriculumului național. Activitatea se înscrie în seria celor 90 de workshop-uri „Atelierele CRED - Bune practici în educație“ susținute pe parcursul a doi ani de zile de Ministerul Educației, în colaborare cu fiecare Casă a Corpului Didactic din țară. Grupul țintă a fost format din 50 de participanți, reprezentând profesori din învățământul preuniversitar, primar și gimnazial din Ilfov - experți și dezvoltatori de curriculum, autori de resurse educaționale deschise, de manuale școlare sau de alte materiale didactice, reprezentanți ai partenerilor sociali în educație, inclusiv din ONG. Au fost abordate două teme principale: Strategii și experiențe de abordări integrate relevante pentru dezvoltarea competențelor cheie în rândul elevilor și Bune practici în dezvoltarea ofertei de curriculum la decizia școlii în învățământul primar și gimnazial susținute de lectorii Loredana Tudor, conferențiar universitar doctor în cadrul Universității din Pitești și Camelia Staiculescu, conferențiar universitar doctor în cadrul Departamentului DPPD al Academiei de Studii

Economice din București. Expertul local coordonare formare CCD Ilfov, prof. dr. Florin Petrescu, a deschis activitatea, marcând faptul că workshop-ul organizat de CCD Didactic Ilfov este cel care încheie seria de ateliere organizate la nivelul regiunii București-Ilfov. „Proiectul CRED ne-a dat posibilitatea să ne revedem și să continuăm să ne dezvoltăm și să ne formăm personal și profesional. Atelierele CRED au venit firesc în continuarea celor șapte serii de formare pe care proiectul CRED le-a organizat la nivel național și care au pus în valoare competențele dobândite. Suntem împreună astăzi cei care CREDEM în educație - creatori în educație, autori de resurse educaționale deschise, experți în curriculum și împreună cu toți ceilalți formăm o comunitate care învață“. Cristina Petre-Ghiță, inspector școlar general adjunct în cadrul ISJ Ilfov, membru în echipa de implementare a proiectului CRED la nivelul județului Ilfov: „În sală sunt prezenți colegi profesori ilfoveni experți în dezvoltare curriculară, autori de manuale școlare sau auxiliare, autori de resurse educaționale deschise dar și stakeholderi din mediul nonguvernamental, implicați în educație (EDIT, GREENITATIVE). Adresez mulțumiri și felicitări pentru toată implicarea în organizarea și desfășurarea acestui eveniment la o înaltă ținută! Cred în educație, prin oameni, în Ilfov!“. Din partea Ministerului Educației, inspectorul din cadrul ISJ Ilfov Ștefan Pacearcă a prezentat un bilanț al proiectului. Coordonatorul CRED al regiunii București-Ilfov, Nicoleta Briciu, directorul Casei Corpului Didactic București, a prezentat o scurtă descriere a proiectului și un istoric al activităților derulate la nivelul regiunii, iar Adriana Stoica, inspectorul școlar general al ISJ Ilfov, a îndemnat la promovarea ideilor, a conceptelor și a noilor competențe, care trebuie să ajungă la elevi în școli. Au urmat prezentări, analize, dezbateri, intervenții, exerciții de lucru în echipe și pe grupe, schimb de idei, aplicații, care au antrenat participanții pe întreaga durată a activității. ■

Vechi și nou în bibliotecile școlare

Horiana PETRESCU, bibliotecar CCD Ilfov

Nimic mai potrivit pentru cei care lucrează în bibliotecile școlare, fie ei bibliotecari școlari, documentariști sau responsabili de funcționarea centrelor de documentare și informare din județ (22 în Ilfov, conform statisticilor) decât o discuție prietenească despre ce mai găsim prin bibliotecile școlare. La sfârșit de an, CCD Ilfov, departamentul Biblioteca CCD Ilfov a inițiat, pe Zoom, o dezbatere pe tema „Vechi și nou în bibliotecile școlare“. Ne-am bucurat să discutăm cu colegii despre principalul obiect al muncii de bibliotecar - CARTEA. Cât din colecțiile bibliotecilor școlare s-a îmbogățit cu carte nouă? Cât de învechite, la propriu și la figurat, sunt fondurile de carte din bibliotecile școlilor ilfovene?

Un subiect a fost și preocuparea bibliotecarului școlar de a găsi soluții pentru achiziționarea cărților de premii pentru diferite concursuri, evenimente, printre care și cel de la final de an școlar sau ciclul de învățământ. Mulți bibliotecari s-au implicat în școlile lor și au găsit soluții. Este foarte important și oportun ca, din echipa celor care organizează astfel de momente festive, să facă parte și bibliotecarul școlar. Printre cei care au luat cuvântul prezentând din experiența proprie au fost Vica Nela Andrieș-Școala Gimnazială „Anton Pann“ Voluntari, Florian Lungu-Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu“ Snagov, Adrian Matei, Școala Gimnazială nr 1 Cernica. S-a adus ca exemplu parteneriatul cu diferite edituri precum și colaborarea cu profesorii de limba și literatura română ca în cazul bibliotecii Liceului Teoretic „Traian Lalescu“, bibliotecar Doina Gane, care a reușit să realizeze în biblioteca liceului un raft cu noutăți, cărți oferite gratuit de una din editurile preferate de copii. Participanții au fost invitați și la un mini-concurs intitulat „Discurs cu bucurie pentru absolvire“.

Având în vedere că bibliotecarul școlar, profesorul fără catalog, cum mai este numit, este deseori invitat la banchetele de absolvire sau la festivitatea „ultimului clopoțel“, discursul său nu trebuie să fie mai prejos de cel al unui profesor de predare, de aceea celor prezenți la întâlnirea din 11 iunie li s-a cerut să scrie pe chat - în 15 minute - un discurs pentru o astfel de ocazie. Ne-au încântat cu fraze fermecătoare și cuvinte convingătoare câștigătorii concursului: Maria Prodan - bibliotecar la școala de la 1 Decembrie, Mariana Gănescu - bibliotecar la Liceul Tehnologic „Dumitru Dumitrescu“ Buftea, Marieta Cristescu bibliotecar la Colegiul Silvic „Theodor Pietraru“ Brănești, Antonica Florea, bibliotecar la Școala Gimnazială Nr 1 Pantelimon și Florian Lungu-bibliotecar la Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu“ Snagov.

CDIdei în cărți

În continuare, la activitate ni s-a alăturat echipa de elevi care s-au înscris la Festivalul concurs CDIdeii în cărți, inițiat de Casa Corpului Didactic Sibiu, aflat la ediția a VI-a. Au obținut premiul I la faza județeană și mențiune la faza națională, cele trei eleve coordonate de prof. Alina Mihaela Ilie, de la Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu“ Snagov: Alexandra Mihaela Dragostin, Ionela Gabriela Toma și Laura Maria-Cristina-Păun în clasa a X-a. Festivalul a fost gândit sub forma „Muzeului literar - o activitate de animație de lectură în cadrul căreia elevii, în urma lecturării unei cărți/ lucrări documentare, au de realizat un obiect reprezentativ din acea lucrare pe care îl prezintă publicului, „vizitatorilor“. Iată un element de noutate și creativitate menit să însuflețească spațiul bibliotecii școlare, respectiv al cdi-ului, de multe ori, tare prăfuit... Festivalul s-a desfășurat pe patru categorii de vârstă: clasele III- IV, clasele V-VI, clasele VII- VIII, clasele IX-X, cu următoarele secțiuni: secțiunea lucrări în limba română, lucrări în limbi moderne (limba franceză, limba engleză, limba germană) și o secțiune pentru elevii cu cerințe educaționale speciale.

În cadrul evenimentului, elevii, în echipe de câte trei, au fost coordonați de un cadru didactic, și au ales o lucrare pe care au citit-o și au realizat următoarele produse: fișa lucrării citite, jurnalul echipei și obiectul reprezentativ/macheta unei secvențe reprezentative din lucrarea citită sau filmul de prezentare a cărții (book trailer), după caz.

Elevii ilfoveni au pregătit o prezentare orală, de zece minute, a obiectului realizat/ machetei realizate/ filmului realizat. Echipajul de la Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu“ Snagov a concurat cu piesa shakespeariană „Romeo și Julieta“, din celebra scenă a balconului (II.2). ■